

V/ 294016
ZZ 2006830076

Biblioteka Gl. AWF w Krakowie

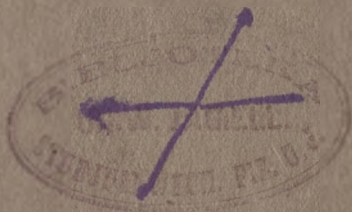
1800062164

46165

Str. 107

BIÓR ROZPORZĄDZEŃ

W SPRAWIE EGZAMINÓW NA STOPIEŃ
MAGISTRA FILOZOFJI I EGZAMINÓW
PAŃSTWOWYCH NA NAUCZYCIELI
SZKÓŁ ŚREDNICH.

Str. 30

POZNAŃ 1931

JAN JACHOWSKI
KSIĘGARNIA UNIWERSYTECKA

JAN JACHOWSKI

KSIĘGARNIA UNIWERSYTECKA

POZNAŃ, UL. GWARNA 19.

WYKŁADY POWSZECHNE UNIWERSYTETU POZNAŃSKIEGO

Nr. 1/2.	Dobrzycki St. prof. dr. O kołędach	1,20
Nr. 3.	Szychliński Fr. Pochodzenie dzisiejszego krajobrazu Polski, z 15 rycinami i 1 mapą	—,60
Nr. 4.	Morcinek St. major, Wojsko polskie w dobie powstania 1830/31, z 9 rys.	—,60
Nr. 5.	Zaleski Bohdan prof. dr. Budowa wszechświata, z 8 rys.	—,60
Nr. 6.	Gałecki A. prof. dr., Budowa materji, z 10 rysunkami	—,60
Nr. 7.	Korczyński A. prof. dr., Synteza organiczna w pracowni chemicznej i przyrodzie	—,60
Nr. 8.	Friedberg W. prof. dr., O wulkanach, 11 rysunkami	—,60
Nr. 9.	Tymieniecki K. prof. dr. Cechy moralne narodu polskiego jako wynik historii	—,60
Nr. 10.	Gałecki A. prof. dr., Życie materji nieożywionej w pewnych jej stanach, z 4 rys.	—,60
Nr. 11.	Gałecki A. prof. dr., Laboratorium chemiczne dawniej a dzisiaj, 24 rys.	—,60
Nr. 12 i 13.	Klinger W. prof. dr., Obrzędowość ludowa Bożego Narodzenia, jej początek i znaczenie pierwotne	1,20
Nr. 14.	Zaleski B. prof. dr., O księżycu srebrnym globie, z 4 rys.	—,60
Nr. 15.	Friedberg W. prof. dr., Powietrze jako czynnik twórczy ziemi, z 16 rys.	—,60
Nr. 16.	Zaleski B. prof. dr., O kataklizmach kosmicznych	—,60

Nr. 107

I.
Egzaminy magisterskie.

741

37.091.2-054.16:378.2] (438) "4918 / 1933" (094)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 26 listopada 1925 roku

w sprawie egzaminów magisterskich na wydziałach
filozoficznych (humanistycznych i matematyczno-
przyrodniczych) uniwersytetów.

Na podstawie art. 114 ustawy z dnia 13 lipca 1920 roku o szkołach akademickich (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 494) zarządzam co następuje:

§ 1. Niższym stopniem naukowym, przewidzianym w art. 95 ustawy o szkołach akademickich, jest na wydziałach filozoficznych (humanistycznych i matematyczno-przyrodniczych) uniwersytetów stopień magistra filozofji.

Stopień magistra filozofji jest dowodem zakończenia studjów wyższych na wymienionych wyżej wydziałach uniwersytetów oraz jest warunkiem uzyskania wyższego stopnia naukowego (stopnia doktora), przewidzianego w tymże art. ustawy o szkołach akademickich.

§ 2. Uzyskanie przez studenta stopnia magistra filozofji jest uwarunkowane:

a) zaliczeniem odbytych w charakterze studenta przynajmniej jedenastu trymestrów studjów na jednym z wymienionych wyżej wydziałów z zastosowaniem się do wymagań programu odpowiedniego magisterjum, przytem Radzie Wydziału przysługuje prawo w wyjątkowych wypadkach zmniejszenia tej liczby do dziewięciu trymestrów,

b) przyjęciem pracy magisterskiej,

c) zdaniem z wynikiem pomyślnym przepisanych programem egzaminów.

§ 3. Ostatnie trymestry studjów w liczbie przynajmniej dwóch muszą być spędzone przez studenta na wydziale tego uniwersytetu, na którym student pragnie uzyskać stopień magistra filozofji; na tym wydziale również winna być przyjęta praca magisterska studenta.

Studja odbyte, prace wykonane i egzaminy zdane na wydziałach filozoficznych (humanistycznych i matematy-

czno-przyrodniczych) innych uniwersytetów państwowych w Polsce zalicza się w rozmiarach, odpowiadających naogół programowi właściwego magisterjum, na tym wydziale, na którym student kończy studia.

Studia, prace i egzaminy odbyte na innych wydziałach uniwersytetów lub w innych szkołach akademickich w Polsce i w szkołach wyższych zagranicznych mogą być zaliczane na tym wydziale, na którym student pragnie uzyskać stopień magistra filozofji, jeżeli czynią zadość naogół wymaganiom programu właściwego magisterjum.

§ 4. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wyda w porozumieniu z Radami Wydziałów jednolite dla wszystkich uniwersytetów państwowych programy studjów i egzaminów w zakresie poszczególnych magisterjów filozofji, zawierające szczegółowe postanowienia co do obowiązkowych wykładów, ćwiczeń, prac seminaryjnych, laboratoryjnych i innych, egzaminów i pracy magisterskiej.

W skład programu magisterjum wchodzi, oprócz egzaminów z poszczególnych przedmiotów, egzamin, stwierdzający znajomość głównych zasad nauk filozoficznych.

§ 5. Egzaminy, przewidziane w § 2 p. c niniejszego rozporządzenia student zdaje z każdego przedmiotu, wchodzącego w skład programu magisterjum, w toku studjów, przytem programy przewidywać będą zasady kolejności zdawania egzaminów. Jako dowód zdania egzaminu z pomysłnym wynikiem student otrzymuje odpowiednie świadectwo egzaminowe.

§ 6. Praca magisterska winna wykazać, że student włada metodami ścisłemi w zakresie pewnego zagadnienia zgodnie ze współczesnym poziomem odpowiedniej dziedziny wiedzy.

Student może zgłosić się do Komisji Egzaminacyjnej w celu otrzymania tematu pracy magisterskiej dopiero po zdaniu przepisanej programem części egzaminów. Temat pracy magisterskiej winien być taki, aby możliwem było staranne jej wykonanie w ciągu około dwóch trymestrów.

Za pracę magisterską może być uznana przez Komisję Egzaminacyjną na wniosek właściwego profesora poważniejsza praca seminaryjna lub laboratoryjna, bądź inna praca studenta.

Jeżeli praca magisterska uznana będzie za wystarczającą, Komisja wyznaczy studentowi termin dyskusji nad jego pracą przed Podkomisją Egzaminacyjną. Przy dyskusji student winien wykazać ogólną znajomość całokształtu wiedzy z zakresu obranego przezeń magisterjum.

Student może zdawać ostatni egzamin, wskazany programem magisterjum, jeżeli wynik dyskusji oceniono: „dostatecznie“, „dobrze“ lub „bardzo dobrze“.

Dyskusja nad pracą magisterską może się odbywać przy ostatnim egzaminie.

§ 7. Po zdaniu wszystkich przepisanych egzaminów, przyjęciu pracy magisterskiej i stwierdzeniu przez Komisję Egzaminacyjną dopełnienia innych warunków wymaganych programem, student otrzymuje dyplom magistra filozofji według wzoru ustalonego w § 15 niniejszego rozporządzenia, wymieniający wszystkie świadectwa egzaminowe z ocenami („bardzo dobrze“, „dobrze“, „dostatecznie“), — temat i ocenę pracy magisterskiej.

Świadectwa egzaminowe Komisja Egzaminacyjna zatrzymuje w aktach po wydaniu dyplomu.

§ 8. Magister może zabiegać o rozszerzenie dyplomu na inny zakres wiedzy jednak pod warunkiem zdania wszystkich egzaminów i przyjęcia pracy magisterskiej według wymagań programu właściwego magisterjum, jeżeli Rada Wydziału nie przyzna mu pewnych ulg i zwolnień zarówno w zakresie egzaminów, jak i składania nowej pracy magisterskiej. Wyniki tych egzaminów podaje się na odwrotnej stronie dyplomu.

Oprócz tego może Magister zdawać poszczególne egzaminy z przedmiotów z poza zakresu swego magisterjum, a wyniki egzaminów podaje się również na odwrotnej stronie dyplomów.

§ 9. W razie niepomyślnego wyniku egzaminu może być powtórzony egzamin nie wcześniej, jak w czasie następnej sesji egzaminacyjnej. W razie trzykrotnego niepomyślnego wyniku egzaminu student może zdawać egzamin po raz czwarty tylko na zasadzie uchwały Rady Wydziału.

Te same przepisy dotyczą ponownego opracowywania ujemnie ocenionej pracy magisterskiej.

W wypadkach, gdy egzamin zdawany był poraz pierwszy przed jednym egzaminatorem, może być powtórzony tylko przed właściwą Podkomisją Egzaminacyjną.

§ 10. Egzaminatorami są wszyscy honorowi, zwyczajni i nadzwyczajni profesorowie wydziału. W wyjątkowych wypadkach Rada Wydziału może powołać na egzaminatora profesora innego wydziału, docenta, zastępcę profesora lub adjunkta. Do prowadzenia spraw egzaminowych Rada Wydziału wyłania ze swego grona Komisję Egzaminacyjną na lat trzy, składającą się z potrzebnej liczby członków. Komisja wybiera ze swego grona przewodniczącego i odpowiednią liczbę zastępców.

§ 11. Do obowiązków Komisji Egzaminacyjnej należy:

a) wyznaczanie z grona egzaminatorów Podkomisji Egzaminacyjnych do poszczególnych egzaminów i oceny pracy magisterskiej. Podkomisja składa się przynajmniej z dwóch egzaminatorów. W wyjątkowych wypadkach przy znacznej liczbie studentów zgłaszających się do egzaminu, lub przy znacznej liczbie przedstawionych do oceny prac magisterskich można w każdej sesji egzaminacyjnej wyznaczyć zamiast Podkomisji — jednego egzaminatora w osobie profesora;

b) wyznaczanie poszczególnych terminów egzaminów w czasie sesyj egzaminacyjnych, które odbywają się co najmniej dwa razy do roku;

c) ogólny nadzór nad organizacją egzaminów, załatwianie czynności administracyjnych, prowadzenie protokółów Komisji i Podkomisji, przytem akty studentów, przystępujących do egzaminów, prowadzi się imiennie. Czynności te imieniem Komisji załatwia jej przewodniczący.

Uchwały Komisji Egzaminacyjnej zapadają bezwzględną większością głosów, w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 12. Egzamin pisemny (lub praktyczny) pod nadzorem student zdaje na temat zadany przez właściwego profesora — członka Podkomisji Egzaminacyjnej danego przedmiotu. Profesor ten również orzeka o ocenie wyniku egzaminu. W razie niedostatecznego wyniku egzaminu profesor ten orzeka o tem, czy student może być dopuszczony do egzaminu ustnego z tego samego przedmiotu.

Egzamin ustny przeprowadza właściwa dla danego przedmiotu egzaminu Podkomisja Egzaminacyjna, która orzeka o wyniku egzaminu.

Ocenę łączną obu egzaminów: pisemnego (lub praktycznego) pod nadzorem i ustnego, które muszą się odbyć w czasie tej samej sesji egzaminacyjnej, ustanawia właściwa Podkomisja.

O przyjęciu pracy magisterskiej i jej ocenie orzeka właściwa Podkomisja Egzaminacyjna, która również prowadzi i ocenia dyskusję ze studentem nad jego pracą.

W wypadkach niezgodnienia oceny przez członków Podkomisji, składającej się z dwóch egzaminatorów, ocenę ostateczną ustanawia przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej lub jego zastępca po wysłuchaniu opinii każdego egzaminatora. Przy liczniejszych Podkomisjach ocenę ustanawia się na podstawie głosowania, przyczem, w razie ró-

wności głosów, rozstrzyga głos przewodniczącego Podkomisji.

§ 13. Rada Wydziału podaje do wiadomości Ministerstwa skład Komisji Egzaminacyjnej oraz komunikuje o zmianach w tym składzie.

§ 14. Opłaty egzaminacyjne ustanawia oddzielne rozporządzenie.

§ 15. Nadania stopnia magistra filozofji dokonywa Dziekan Wydziału, działający w imieniu Rady Wydziału, przez wręczenie kandydatowi dyplomu o następującem brzmieniu:

Uniwersytet
Wydział

DYPLOM MAGISTRA FILOZOFJI.

Pan . . . (imię i nazwisko) . . . , urodzony dnia 1 roku w (miejsce urodzenia — miejscowość, powiat, województwo)
odbył przepisane studia w Uniwersytecie
na Wydziale w zakresie
i zdał następujące egzaminy:

z z wynikiem
z z wynikiem
z z wynikiem

oraz przedstawił z wynikiem pracę magisterską na temat

Wobec tego Rada Wydziału Uniwersytetu na wniosek Komisji Egzaminacyjnej nadaje Panu stopień **magistra filozofji**, jako dowód zakończenia przezeń studiów wyższych w zakresie

Miejscowość

Data

Pieczczę Uniwersytetu.

Rektor

Dziekan

Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje w całej rozciągłości wszystkich studentów, którzy rozpoczną studia na wydziałach filozoficznych (humanistycznych i matematyczno-przyrodniczych) uniwersytetów w roku 1926/27 i w latach następnych.

Studenci, którzy rozpoczęli studia na tych wydziałach przed rokiem akademickim 1926/27, mogą przystępować do

egzaminów magisterskich według postanowień niniejszego rozporządzenia, przytem Rady Wydziałów udziela im na wnioszek Komisji Egzaminacyjnych ulg i zwolnień na podstawie odbytych studjów teoretycznych i praktycznych oraz zdanych egzaminów.

§ 17. Przepisy rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 27 września 1924 roku w sprawie egzaminów magisterskich na wydziałach filozoficznych (humanistycznych i matematyczno-przyrodniczych) Uniwersytetów (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 18, poz. 179, Nr. 10017-IV/24) pozostają w mocy, o ile idzie o studentów, którzy, rozpoczynszy studia na tych wydziałach przed rokiem akademickim 1926/27, nie pragną skorzystać z postanowienia ust. drugiego § 16 niniejszego rozporządzenia.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 12 marca 1926 roku

**w sprawie programu studjów i egzaminów w zakresie
m a t e m a t y k i na stopień magistra filozofji.**

§ 1. Egzaminy z zakresu matematyki na stopień magistra filozofji oraz warunki dopuszczenia do nich są następujące:

A. Egzaminy, obowiązujące każdego studenta, studjującego w powyższym zakresie:

1. Rachunek różniczkowy i całkowity ze wstępem do analizy. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 3 godzin trymestralnych. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny.

2. Geometria analityczna. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 3 godzin trymestralnych. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny.

3. Zasady algebry wyższej wraz z elementami teorii liczb. Egzamin jest ustny.

4. Mechanika teoretyczna I. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny. Warunkiem dopuszczenia do tego egzaminu jest zdanie uprzednio egzaminów z rachunku różniczkowego i całkowitego ze wstępem do analizy, geometrii analitycznej i z zasad algebry wyższej wraz z elementami teorii liczb.

5. Fizyka doświadczalna. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń (pracowni I) w rozmiarach 9 godzin trymestralnych. Egzamin jest ustny.

6. Główne zasady nauk filozoficznych ze szczególnem uwzględnieniem zasad logiki. Egzamin jest ustny.

B. Do wyboru przez studenta którykolwiek zespół dwóch egzaminów z matematyki oderwanej lub stosowanej, oznaczonych przez Radę Wydziału (jako egzaminy 7 i 8).

Każdy z tych egzaminów student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń seminaryjnych w rozmiarach co najmniej po 3 godzin trymestralnych.

Każdy z tych egzaminów jest pisemny pod nadzorem i ustny.

Warunkiem zaliczenia studentowi seminarjum przy egzaminie 7 jest zdanie uprzednio co najmniej dwóch egzaminów z liczby pierwszych trzech wymienionych wyżej pod A.

Warunkiem zaliczenia studentowi seminarjum przy egzaminie 8 jest zdanie uprzednio egzaminu z mechaniki teoretycznej.

C. Do wyboru przez studenta jeden z następujących egzaminów:

Jeden z działów fizyki teoretycznej. Egzamin jest ustny.

Astronomja ogólna. Egzamin jest ustny.

Krystalografia. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu przepisanych ćwiczeń. Egzamin jest praktyczny pod nadzorem i ustny.

Logika (w szerszym zakresie). Egzamin jest ustny.

Metody graficzne i rachunek liczbowy (o ile przedmioty te są wykładane). Egzamin jest ustny.

§ 2. Temat pracy magisterskiej student może otrzymać po zdaniu wszystkich egzaminów, wymienionych w § 1 pod A.

§ 3. Ostatnim egzaminem, przy którym Podkomisja Egzaminacyjna będzie kontrolowała ogólną znajomość wiedzy studenta z zakresu matematyki a także przeprowadzała z nim dyskusję na temat jego pracy magisterskiej, jest egzamin, wymieniony w § 1 pod B, jako egzamin 8.

§ 4. Każdy trymestr studjów studenta będzie mu zaliczony do magisterjum, jeżeli łączna liczba godzin wykładów, przesłuchanych z zakresu wiedzy, odpowiadającego § 1 niniejszego rozporządzenia i godzin ćwiczeń i pracy seminaryjnej z tegoż zakresu, będzie wynosiła co najmniej 10 godzin tygodniowo.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 12 marca 1926 roku

**w sprawie programu studjów i egzaminów w zakresie
f i z y k i na stopień magistra filozofji.**

§ 1. Egzaminy z zakresu fizyki na stopień magistra filozofji oraz warunki dopuszczenia do nich są następujące:

1. Geometria analityczna (w zakresie teorii tworów II-go stopnia). Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń. Egzamin jest ustny.

2. Analiza wraz z elementami algebry wyższej (wstęp do analizy, rachunek różniczkowy i całkowy z elementami zastosowań do geometrii, teoria równań różniczkowych, teoria wyznaczników i równań linjowych i podstawowe ogólne własności równań algebraicznych). Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny.

Egzamin z analizy wraz z elementami algebry wyższej może być zdawany w 2-ch częściach.

3. Mechanika teoretyczna (mechanika punktu i ciał sztywnych). Egzamin jest ustny. Warunkiem dopuszczenia do tego egzaminu jest zdanie uprzednio egzaminów z geometrii analitycznej i analizy wraz z elementami algebry wyższej.

4. Główne zasady nauk filozoficznych. Egzamin jest ustny.

5. Fizyka doświadczalna. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w pracowni I-szej (pierwszy rok ćwiczeń) i w pracowni II-ej (drugi rok ćwiczeń). Warunkiem dopuszczenia do ćwiczeń w pracowni drugiej jest: zaliczenie pracowni I-szej, przesłuchanie wykładu chemii nieorganicznej i zaliczenie obowiązkowych ćwiczeń z chemicznej analizy jakościowej oraz zdanie uprzednio egzaminu z geometrii analitycznej. Nadto przed egzaminem z fizyki doświadczalnej student winien przesłuchać skrócony wykład i odrobić jednotrymestralne ćwiczenia z krystalografji. Egzamin z fizyki doświadczalnej jest ustny.

6. Fizyka teoretyczna (w zakresie dwuletniego wykładu). Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń seminaryjnych, trwających 3 trymestry. Warunkiem dopuszczenia do tego seminarjum jest zdanie uprzednio egzaminu z mechaniki teoretycznej. Egzamin z fizyki teoretycznej jest ustny.

§ 2. Temat pracy magisterskiej student może otrzymać po zdaniu egzaminu z mechaniki teoretycznej, zaliczeniu

ćwiczeń fizycznych w pracowni II-ej i po przesłuchaniu co najmniej jednego roku wykładu z fizyki teoretycznej. Praca magisterska może być bądź doświadczalna, bądź teoretyczna. Praca magisterska doświadczalna winna być wykonana w zakładzie uniwersyteckim.

§ 3. Wraz z ostatnim egzaminem, którym jest albo fizyka doświadczalna, albo fizyka teoretyczna, zgodnie z kierunkiem pracy magisterskiej, Podkomisja Egzaminacyjna przeprowadzać będzie ze studentem dyskusję na temat jego pracy magisterskiej.

W razie, jeżeli ostatnim egzaminem jest fizyka teoretyczna, wtedy egzamin ten (p. § 1, 6) jest pisemny pod nadzorem i ustny.

§ 4. Każdy trymestr studjów studenta będzie mu zaliczony do magisterjum, jeżeli łączna liczba godzin wykładów, ćwiczeń laboratoryjnych i seminaryjnych z zakresu wiedzy, odpowiadającego § 1 niniejszego rozporządzenia będzie wynosiła co najmniej 15 godzin tygodniowo. W ostatnim roku studjów liczba obowiązkowych godzin może być obniżona do 8.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 12 marca 1926 roku

**w sprawie programu studjów i egzaminów w zakresie
chemji na stopień magistra filozofji.**

§ 1. Egzaminy z zakresu chemji na stopień magistra filozofji oraz warunki dopuszczenia do nich są następujące:

1. Matematyka. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń z tego przedmiotu w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny.

2. Fizyka doświadczalna. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń (pracowni I-ej) w rozmiarach co najmniej 3 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu z fizyki jest zdanie uprzednio egzaminu z matematyki.

3. Krystalografia i mineralogja. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń z tych przedmiotów w rozmiarach co najmniej 3 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

4. Główne zasady nauk filozoficznych. Egzamin jest ustny.

5. Chemja nieorganiczna. Student obowiązany jest wykazać się zaliczeniem ćwiczeń z chemji nieorganicznej, ana-

litycznej: jakościowej i ilościowej w rozmiarach 15 godzin tygodniowo w ciągu co najmniej 4 trymestrów. Egzamin jest ustny. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu z chemji nieorganicznej jest zdanie uprzednio egzaminu z fizyki doświadczalnej, krystalografji i mineralogji.

6. Chemja organiczna. Student obowiązany jest wykazać się zaliczeniem ćwiczeń z zakresu chemji organicznej (syntezy i analizy) w rozmiarach 15 godzin tygodniowo w ciągu co najmniej 3 trymestrów. Warunkiem dopuszczenia do ćwiczeń z chemji organicznej jest uprzednie zaliczenie ćwiczeń z chemji nieorganicznej, analitycznej; jakościowej i ilościowej. Egzamin jest ustny. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu z chemji organicznej jest zdanie uprzednio egzaminu z chemji nieorganicznej.

7. Chemja fizyczna. Student obowiązany jest wykazać się zaliczeniem ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 6 godzin tygodniowo w ciągu 2 trymestrów. Warunkiem dopuszczenia do tych ćwiczeń jest uprzednie zaliczenie ćwiczeń z chemji nieorganicznej, analitycznej: jakościowej i ilościowej oraz zdanie egzaminu z fizyki doświadczalnej. Egzamin jest ustny. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu z chemji fizycznej jest zdanie uprzednio egzaminu z chemji organicznej.

8. Technologia chemiczna. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu przepisanych ćwiczeń. Egzamin jest ustny.

9. Egzamin ostateczny. Przedmiotem egzaminu ostatecznego jest ściślejsza dziedzina pracy magisterskiej.

§ 2. Temat pracy magisterskiej student otrzyma po zdaniu czterech pierwszych egzaminów, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia oraz po zaliczeniu mu wszystkich obowiązkowych ćwiczeń chemicznych.

Praca magisterska winna być wykonana na temat z zakresu chemji nieorganicznej, organicznej lub fizycznej pod kontrolą właściwego profesora. Praca ta ma na celu wykazać zupełne opanowanie literatury naukowej tematu oraz stwierdzić uzdolnienie kandydata do badań naukowych pod względem doświadczalnym.

§ 3. Każdy trymestr studjów studenta będzie mu zaliczony do magisterjum, jeżeli łączna liczba godzin wykładów i ćwiczeń z zakresu wiedzy, odpowiadającego § 1 niniejszego rozporządzenia, będzie wynosić co najmniej 20 godzin tygodniowo.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 12 marca 1926 roku
w sprawie programu studjów i egzaminów w zakresie
botaniki na stopień magistra filozofji.

§ 1. Egzaminy z zakresu botaniki na stopień magistra filozofji oraz warunki dopuszczenia do nich są następujące:

1. Matematyka dla przyrodników w zakresie elementarnym, potrzebnym do stosowania w genetyce i biometrii. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach 2 godzin tygodniowo w ciągu 2 trymestrów. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny lub tylko ustny.

2. Fizyka doświadczalna. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach 3 lub 4 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

3. Chemja. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 12 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

4. Zasady geologii. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach 2 godzin tygodniowo w ciągu 2 trymestrów. Egzamin jest ustny.

5. Główne zasady nauk filozoficznych. Egzamin jest ustny.

6. Zasady zoologii. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

7. Botanika (kurs ogólny). Egzamin jest ustny.

8. Anatomja i cytologja roślin. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach 4 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

9. Fizjologja roślin. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu przepisanych ćwiczeń. Egzamin jest ustny.

10. Geografja roślin z uwzględnieniem flory polskiej. Egzamin jest ustny.

11. Morfologja i systematyka roślin (z paleobotaniką). Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 3 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

12. Do wyboru przez studenta jeden z następujących egzaminów: 1) genetyka, 2) geografja fizyczna Polski, 3) geologii ziem polskich, 4) klimatologja, 5) gleboznawstwo, 6) mikrobiologja, 7) chemja rolna, lub innych, wskazanych przez Radę Wydziału. Egzaminy są ustne.

Warunkiem dopuszczenia studenta do każdego z egzaminów wymienionych pod 8, 9, 10 i 11 jest zdanie uprzednio

egzaminów z matematyki, fizyki doświadczalnej, chemji, zasad geologii, zasad zoologii i botaniki (kursu ogólnego).

Warunkiem dopuszczenia studenta do ćwiczeń z fizjologii roślin jest zdanie uprzednio egzaminu z matematyki, fizyki doświadczalnej, chemji i zasad geologii oraz zaliczenie ćwiczeń z zasad zoologii.

§ 2. Temat pracy magisterskiej student może otrzymać po zdaniu pierwszych siedmiu egzaminów, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, i jednego z następujących czterech (anatomja i cytologja roślin, fizjologja roślin, geografja roślin, morfologja i systematyka roślin).

Praca magisterska winna być wykonana na temat z dziedziny jednego z przedmiotów, wymienionych w § 1 pod 8, 9, 10 i 11 pod kierunkiem właściwego profesora.

§ 3. Ostatnim egzaminem, przy którym kontrolowana będzie ogólna znajomość całokształtu wiedzy studenta z zakresu botaniki oraz przeprowadzona będzie dyskusja na temat pracy magisterskiej, jest ten przedmiot, z którego dziedziny student wykonał pracę magisterską.

§ 4. Każdy trymestr studjów studenta będzie mu zaliczony do magisterjum, jeżeli łączna liczba godzin wykładów i ćwiczeń przesłuchanych i odrobionych z zakresu wiedzy odpowiadającego § 1 niniejszego rozporządzenia, będzie wynosiła co najmniej 15 godzin tygodniowo.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 19 marca 1926 roku

w sprawie programu studjów i egzaminów w zakresie zoologii wraz z anatomją porównawczą na stopień magistra filozofji.

§ 1. Egzaminy z zakresu zoologii wraz z anatomją porównawczą na stopień magistra filozofji oraz warunki dopuszczenia do nich są następujące:

1. Matematyka dla przyrodników w zakresie elementarnym. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach 2 godzin tygodniowo w ciągu 2 trymestrów. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny lub tylko ustny.

2. Fizyka doświadczalna. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 3 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

3. Chemja. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 12 godzin ty-

godniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

4. Zasady geologii. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 2 trymestrów. Egzamin jest ustny. Warunkiem dopuszczenia do ćwiczeń jest zdanie uprzednio egzaminu z fizyki doświadczalnej.

5. Botanika (podstawy morfologii, anatomji, fizjologii i systematyki roślin). Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 3 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

6. Zoologia ogólna (biologiczne podstawy zoologii oraz podstawy morfologii i anatomji zwierząt). Egzamin jest ustny.

7. Zoologia systematyczna. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 3 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

8. Zoogeografja (ze szczególnem uwzględnieniem faunistyki Polski). Egzamin jest ustny.

9. Anatomja i fizjologia człowieka (w zarysie). Egzamin jest ustny.

10. Anatomja porównawcza z histologją i embriologją kręgowców. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 3 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

11. Fizjologia zwierząt. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 3 godzin tygodniowo w ciągu 2 trymestrów. Egzamin jest ustny. Warunkiem dopuszczenia do ćwiczeń jest zdanie uprzednio egzaminu z matematyki, fizyki doświadczalnej, chemji, anatomji i fizjologii człowieka.

12. Paleozoologia. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 2 trymestrów. Egzamin jest ustny.

13. Główne zasady nauk filozoficznych. Egzamin jest ustny.

14. Jeden egzamin dowolnie wybrany przez studenta z szeregu przedmiotów specjalnych, wskazanych przez Radę Wydziału, np.: 1) embriologja, 2) cytologja, 3) genetyka, 4) hydrobiologja, 5) entomologja, 6) antropologja i t. p. Egzamin są ustne. Ćwiczenia mogą być ustanawiane zależnie od charakteru przedmiotów przez wykładającego. Warunkiem dopuszczenia do tych egzaminów jest zaliczenie przepisanych dla nich ćwiczeń oraz zdanie uprzednio egzaminów z matematyki, fizyki doświadczalnej, chemji i botaniki.

Po odbyciu ćwiczeń z zoologii systematycznej i anatomji porównawczej oraz po zdaniu egzaminów z matematyki, fizyki doświadczalnej, chemji, zasad geologii i botaniki student obowiązany jest odbyć practicum zoologiczne lub practicum anatomiczne, przeznaczone dla starszych studentów. Wybór practicum decyduje o późniejszym wyborze kierunku pracy magisterskiej.

§ 2. Temat pracy magisterskiej student może otrzymać po odbyciu wybranego practicum. Praca magisterska winna być albo teoretyczna albo wykonana w zakładzie uniwersyteckim pod kierunkiem właściwego profesora. W razach wyjątkowych dopuszczalnem jest wykonanie pracy magisterskiej doświadczalnej poza uniwersytetem na temat obrany przez studenta; o zezwoleniu na takie wykonanie pracy decyduje właściwa Podkomisja Egzaminacyjna. Praca magisterska może iść w jednym z dwóch kierunków: zoologicznym lub anatomicznym.

§ 3. Ostatnim egzaminem jest: a) w wypadku pracy z kierunkiem zoologicznym — połączony egzamin z zoologii ogólnej, zoologii systematycznej i zoogeografji, b) w wypadku pracy z kierunkiem anatomicznym — połączony egzamin z anatomji i fizjologii człowieka, anatomji porównawczej z histologją i embriologją kręgowców. Przy tym egzaminie Podkomisja Egzaminacyjna przeprowadzać będzie ze studentem dyskusję na temat jego pracy magisterskiej i kontrolować również ogólną znajomość wiedzy z zakresu zoologii i anatomji porównawczej.

§ 4. Każdy trymestr studjów studenta będzie mu zaliczony do magisterjum, jeżeli łączna liczba godzin wykładów przesłuchanych z zakresu wiedzy, odpowiadającego § 1 niniejszego rozporządzenia, i godzin ćwiczeń z tegoż zakresu, będzie wynosiła co najmniej 20 godzin tygodniowo.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 19 marca 1926 roku

w sprawie programu studjów i egzaminów w zakresie biologji ogólnej na stopień magistra filozofji.

§ 1. Egzamin z zakresu biologji ogólnej na stopień magistra filozofji oraz warunki dopuszczenia do nich są następujące:

A. Egzamin, obowiązujące każdego studenta, studjującego w powyższym zakresie:

1. Matematyka dla przyrodników. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach 2

godzin tygodniowo w ciągu 2 trymestrów. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny lub tylko ustny.

2. Fizyka doświadczalna. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach 3—4 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

3. Chemja (nieorganiczna, organiczna i fizyczna). Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń: z analizy w rozmiarach co najmniej 12 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów, z chemji organicznej — 12 godzin w ciągu 1 trymestru i z chemji fizycznej — 6 godzin w ciągu 1 trymestru. Egzamin jest ustny.

Studentów, którzy wybiorą grupę a — morfologii ogólnej, — obowiązuje egzamin i ćwiczenia chemiczne w zakresie, wymaganym od botaników i zoologów.

4. Botanika (kurs ogólny). Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

5. Zasady zoologii ogólnej i systematycznej. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

6. Biologia ogólna (zakres egzaminu ustala Rada Wydziału). Egzamin jest ustny.

7. Główne zasady nauk filozoficznych. Egzamin jest ustny.

B. Do wyboru przez studenta jedna z następujących grup egzaminów:

a) Grupa morfologii ogólnej:

8. Zasady geologii (ze szczególnem uwzględnieniem paleontologii). Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 2 trymestrów. Egzamin jest ustny.

9. Anatomja porównawcza zwierząt z histologją i embriologją. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 3 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest praktyczny pod nadzorem i ustny lub tylko ustny.

10. Morfologja i systematyka roślin (z paleobotaniką). Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 3 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

11. Geografja z ekologją roślin lub geografja z ekologją zwierząt. Egzamin są ustne.

12. Podstawy fizjologii (fizjologia roślin i fizjologia zwierząt lub człowieka). Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń. Egzamin jest ustny.

b) Grupa fizjologii:

8. Podstawy morfologii i anatomji roślin lub podstawy anatomji porównawczej zwierząt z histologją i embriologją. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 3 godzin tygodniowo w ciągu 2 trymestrów. Egzamin jest ustny.

9. Chemja fizjologiczna. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń. Egzamin jest ustny.

10. Mikrobiologja. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 3 godzin tygodniowo w ciągu 2 trymestrów. Egzamin jest ustny.

11. Fizjologia roślin i zwierząt. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń z obu przedmiotów. Egzamin jest ustny.

c) Grupa mikrobiologii:

8. Systematyka roślin niższych. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 3 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

9. Protozoologja. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń. Egzamin jest ustny.

10. Fizjologia roślin i zwierząt. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej po 3 godziny tygodniowo w ciągu 3 trymestrów z każdego przedmiotu. Egzamin jest ustny.

11. Mikrobiologja. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń. Egzamin jest ustny.

Warunkiem dopuszczenia studenta do ćwiczeń z jakiegokolwiek przedmiotu wybranej przez niego grupy jest zdanie uprzednio co najmniej egzaminów z matematyki, fizyki doświadczalnej, botaniki i zasad zoologii oraz zaliczenie ćwiczeń z analizy chemicznej.

Warunkiem dopuszczenia studenta do któregośkolwiek egzaminu z wybranej przez niego grupy jest zdanie uprzednio, egzaminów z matematyki, fizyki doświadczalnej, chemji, botaniki i zasad zoologii.

C. Nadto student winien zdać jeden z egzaminów, wybranych przezeń z przedmiotów, zaleconych przez Radę Wydziału np.: 1) fizyka teoretyczna (jeden z działów), 2) mineralogja, 3) gleboznawstwo, 4) cytologja ogólna, 5) zagadnienia morfologii doświadczalnej, 6) hydrobiologja, 7) enzymatyka, 8) serologja, 9) higiena, 10) psychologja po-

równawcza, 11) patologia roślin lub zwierząt, 12) genetyka, 13) ekologia i t. p.

§ 2. Temat pracy magisterskiej student może otrzymać po zdaniu wszystkich egzaminów, wymienionych w § 1 pod A i co najmniej 2 egzaminów z grupy wybranej z wymienionych w § 1 pod B.

Praca magisterska winna być wykonana na temat z dziedziny jednego z przedmiotów, wybranej przez studenta grupy. Praca może być albo teoretyczna albo wykonana w zakładzie uniwersyteckim pod kierunkiem właściwego profesora; w razach wyjątkowych dopuszczalnem jest wykonanie pracy doświadczałnej poza uniwersytetem na temat obrany przez studenta; o zezwoleniu na takie wykonanie pracy decyduje właściwa Podkomisja Egzaminacyjna.

§ 3. Ostatnim egzaminem jest ten egzamin z wybranej przez studenta grupy, z którego zakresu student wykonał pracę magisterską. Przy tym egzaminie Podkomisja Egzaminacyjna przeprowadzać będzie ze studentem dyskusję na temat jego pracy magisterskiej oraz kontrolować jego znajomość wiedzy z zakresu biologji ogólnej.

§ 4. Każdy trymestr studjów studenta będzie mu zaliczony do magisterjum, o ile łączna liczba godzin wykładów, przestuchanych z zakresu wiedzy odpowiadającego § 1 niniejszego rozporządzenia i godzin ćwiczeń z tegoż zakresu, będzie wynosiła co najmniej 20 godzin tygodniowo w pierwszych 6 trymestrach i 15 godzin tygodniowo w następnych.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 19 marca 1926 roku

w sprawie programu studjów i egzaminów w zakresie krystalografji, mineralogji i petrografji na stopień magistra filozofji.

§ 1. Egzamin y z zakresu krystalografji, mineralogji i petrografji na stopień magistra filozofji oraz warunki dopuszczenia do nich są następujące:

A. Egzamin y, obowiązujące każdego studenta, studjującego w powyższym zakresie:

1. Matematyka dla przyrodników. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny.

2. Fizyka doświadczałna. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej

3 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów i po zdaniu egzaminu z matematyki. Egzamin z fizyki jest ustny.

3. Chemja ogólna (nieorganiczna, organiczna i fizyczna). Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 12 godzin tygodniowo w ciągu 4 trymestrów. Egzamin jest ustny.

4. Zarys krystalografji. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

5. Mineralogja i petrografja (kursy ogólne). Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń z obu przedmiotów w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów oraz po odbyciu przepisanych przez profesora wycieczek naukowych. Egzamin jest ustny. Warunkiem dopuszczenia do tego egzaminu jest zdanie uprzednio egzaminu z krystalografji.

6. Geologja ogólna. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów oraz po odbyciu przepisanych wycieczek naukowych. Egzamin jest ustny.

7. Główne zasady nauk filozoficznych. Egzamin jest ustny.

B. Do wyboru przez studenta jedna z następujących grup egzaminów:

a) Grupa krystalograficzno-fizyczna:

8. Krystalografja (kurs szczegółowy). Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń szczegółowych półdziennych w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

9. Matematyka (dział wybrany, np. kurs analizy matematycznej, geometrja analityczna w zakresie tworów II stopnia i t. p.).

10. Fizyka teoretyczna (dział wybrany) albo zaliczenie II pracowni fizyki doświadczalnej.

b) Grupa mineralogiczno-chemiczna:

8. Mineralogja (kurs szczegółowy). Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń szczegółowych półdziennych w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

9. Chemja fizyczna.

10. Chemja organiczna (dział wybrany).

c) Grupa petrograficzno-geologiczna:

8. Petrografja (kurs szczegółowy) ze szczególnem uwzględnieniem skał i minerałów Polski. Egzamin ten stu-

dent może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń szczegółowych półdziennych w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

9. Optyka kryształów.

10. Geologia (dział wybrany, np. geologia opisowa ze szczególnym uwzględnieniem ziem polskich).

Wybrane działy student wybiera w porozumieniu z właściwymi Podkomisjami Egzaminacyjnymi, które ustalają również zakres wymaganych ćwiczeń przy egzaminach, wymienionych wyżej pod 9 i 10 w każdej grupie oraz rodzaj egzaminu (pisemny (praktyczny) pod nadzorem i ustny, czy tylko ustny).

Warunkiem dopuszczenia studenta do ćwiczeń z jakiegokolwiek przedmiotu, wymienionego w obrębie wybranej przez studenta grupy jest zdanie uprzednio egzaminów z matematyki, fizyki, chemji i zarysu krytalografji.

§ 2. Temat pracy magisterskiej student może otrzymać po odbyciu ćwiczeń, wymienionych w § 1, pod B, p. 8.

Praca magisterska winna być wykonana pod kontrolą właściwego profesora na temat z dziedziny grupy, wybranej przez studenta z wymienionych w § 1 pod B.

§ 3. Ostatnim egzaminem, przy którym Podkomisja Egzaminacyjna kontroluje całokształt wiedzy studenta z zakresu obranej przezeń dziedziny, jest:

a) dla grupy krytalograficzno-fizycznej — krytalografja,

b) dla grupy mineralogiczno-chemicznej — mineralogja,

c) dla grupy petrograficzno-geologicznej — petrografja.

Na tym egzaminie Podkomisja przeprowadza dyskusję nad pracą magisterską.

§ 4. Na dyplomie jako zakres studjów magistra wymienia się nazwę grupy przezeń obranej.

§ 5. Każdy trymestr studjów studenta będzie mu zaliczony do magisterjum, jeżeli łączna liczba godzin wykładów przesłuchanych z zakresu wiedzy, odpowiadającego § 1 niniejszego rozporządzenia i godzin ćwiczeń z tegoż zakresu wiedzy, będzie wynosić co najmniej 15 godzin tygodniowo.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 19 marca 1926 roku

w sprawie programu studjów i egzaminów w zakresie
geografji na stopień magistra filozofji.

§ 1. Egzaminy z zakresu geografji na stopień magistra filozofji oraz warunki dopuszczenia do nich są następujące:

A. Egzaminy, obowiązujące każdego studenta, studjującego w powyższym zakresie:

1. Geologja. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń (w połowie petrograficznych) w rozmiarach co najmniej 3 godzin tygodniowo w ciągu 2 trymestrów oraz po odbyciu przepisanych wycieczek naukowych. Egzamin jest ustny.

2. Elementy meteorologii ogólnej z uwzględnieniem potrzeb klimatologii. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 2 trymestrów. Egzamin jest ustny.

3. Podstawy geografji roślin lub geografji zwierząt. Egzamin jest ustny.

4. Etnologja (etnografja) w zarysie lub antropologja w zarysie. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 2 trymestrów. Egzamin jest ustny.

5. Geografja matematyczna lub astronomja elementarna. Egzamin jest ustny.

6. Geografja ogólna. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny.

7. Geografja regionalna z podkreśleniem zagadnień geografji politycznej i geografja Polski w zakresie szczegółowym. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny.

Egzaminy, wymienione pod 6 i 7 student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń (w połowie kartograficznych) i przepisanych wycieczek w rozmiarach co najmniej 4 godzin tygodniowo w ciągu 6 trymestrów oraz po stwierdzeniu udziału w seminarjach w wymiarze co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów.

Warunkiem zaliczenia studentowi powyższych ćwiczeń i seminarjów jest zdanie uprzednio co najmniej trzech egzaminów z wymienionych wyżej pierwszych pięciu.

8. Główne zasady nauk filozoficznych. Egzamin jest ustny.

B. Do wyboru przez studenta jedna z następujących grup egzaminów:

a) Grupa kartograficzna:

9. Matematyka (trygonometria sferyczna, geometria wykreślna, rachunek różniczkowy i całkowy i geometria różniczkowa). Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów i po zdaniu egzaminu wymienionego wyżej pod A, 5. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny.

10. Kartografja (lub topografja). Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń seminaryjnych i prac w terenie w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Warunkiem dopuszczenia do tego seminarjum jest zdanie uprzednio egzaminu z geografji ogólnej. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny.

b) Grupa morfologiczna:

9. Geologia regionalna. Egzamin ten student może zdawać po odbyciu przepisanych wycieczek naukowych i po zdaniu egzaminu wymienionego wyżej pod A, 1. Egzamin jest ustny.

10. Geomorfologia. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń seminaryjnych w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów oraz po odbyciu przepisanych wycieczek naukowych. Warunkiem dopuszczenia studenta do tego seminarjum jest zdanie uprzednio egzaminu z geografji ogólnej. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny.

c) Grupa klimatologiczno-hydrograficzna:

9. Geofizyka lub fizyka doświadczalna. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 3 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

10. Klimatologia lub hydrografja. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń seminaryjnych w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów i odbyciu przepisanych wycieczek naukowych. Warunkiem dopuszczenia do tego seminarjum jest zdanie uprzednio egzaminu, wymienionego wyżej pod A, 2 i egzaminu z geografji ogólnej. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny.

d) Grupa antropogeograficzna:

9. Do wyboru przez studenta jeden z następujących egzaminów: historia kultury i gospodarcza, ekonomja, statystyka i socjologia. Każdy z tych egzaminów student może

zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń seminaryjnych w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzaminy są ustne.

10. Do wyboru przez studenta jeden z następujących egzaminów: zasady antropogeografji ze szczególnem uwzględnieniem działu wybranego i geografja ekonomiczna. Każdy z tych egzaminów student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń seminaryjnych w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Warunkiem dopuszczenia studenta do tego seminarjum jest zdanie uprzednio egzaminu wymienionego wyżej pod A, 4 i egzaminu z geografji ogólnej. Egzaminy są pisemne pod nadzorem i ustne.

Wyboru egzaminów w tej grupie student dokonywa w porozumieniu z właściwą Podkomisją Egzaminacyjną.

§ 2. Temat pracy magisterskiej student może otrzymać po zdaniu wszystkich egzaminów, wymienionych w § 1 pod A, nie wcześniej jednak niż po 3 latach studjów. Praca magisterska winna być wykonana na temat z dziedziny grupy wybranej przez studenta z wymienionych w § 1 pod B. Praca magisterska winna wykazać, że student zna w zakresie obranej specjalności metody pracy naukowej i zaznajomił się z najważniejszą literaturą ogólnościatową i polską i że może posługiwać się w literaturze naukowej przynajmniej dwoma najważniejszymi językami obcemi.

§ 3. Ostatnim egzaminem, przy którym Podkomisja Egzaminacyjna przeprowadzać będzie ze studentem dyskusję na temat jego pracy magisterskiej oraz kontrolować ogólną znajomość wiedzy z zakresu geografji, jest egzamin, wymieniony w każdej grupie, jako dziesiąty.

§ 4. Każdy trymestr studjów studenta będzie mu zaliczony do magisterjum, jeżeli łączna liczba godzin wykładów, przesłuchanych z zakresu wiedzy, odpowiadającego § 1 niniejszego rozporządzenia i godzin ćwiczeń i pracy seminaryjnej z tegoż zakresu, będzie wynosić co najmniej 15 godzin tygodniowo w pierwszych 9 trymestrach a 10 godzin w następnych.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 26 marca 1926 roku

w sprawie programu studjów i egzaminów w zakresie filologii polskiej na stopień magistra filozofji.

§ 1. Egzaminy z zakresu filologii polskiej na stopień magistra filozofji oraz warunki dopuszczenia do nich są następujące:

A. Egzaminy, obowiązujące każdego studenta, studjującego w powyższym zakresie:

1. Gramatyka opisowa współczesnej polszczyzny. Egzamin jest ustny.

2. Gramatyka opisowa języka starocerkiewno-słowiańskiego. Egzamin jest ustny.

3. Podstawowe wiadomości z historycznej gramatyki języka polskiego i dialektologii (z uwzględnieniem zasad nauki o języku). Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w seminarjum niższem języka polskiego w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów, zakończonych świadectwem czynnego udziału. Warunkiem dopuszczenia do seminarjum niższego języka polskiego jest zdanie uprzednio egzaminów wymienionych wyżej pod 1 i 2 oraz zaliczenie ćwiczeń proseminaryjnych z języka polskiego w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 1 trymestru, nadto zaś wykazanie się znajomością języka greckiego i łacińskiego. Egzamin jest ustny.

4. Historia literatury polskiej wraz z podstawowymi wiadomościami z teorii literatury, poetyki i stylistyki. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w seminarjum niższem historii literatury polskiej w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 6 trymestrów, przytem warunkiem przyjęcia na drugi rok tych ćwiczeń jest wykazanie się czynnym udziałem w ćwiczeniach pierwszego roku. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny lub tylko ustny.

5. Historia polityczna, ustrojowa i kulturalna Polski. Egzamin jest ustny.

6. Główne zasady nauk filozoficznych. Egzamin jest ustny.

B. Do wyboru przez studenta jedna z następujących grup egzaminów:

a) Grupa języka polskiego:

7. Język starocerkiewno-słowiański (gramatyka szczegółowa i znajomość zabytków). Egzamin jest ustny.

8. Porównawcza gramatyka języków słowiańskich z uwzględnieniem podstaw językoznawstwa indoeuropejskiego. Egzamin jest ustny.

9. Gramatyka historyczna języka polskiego i dialektologia. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w seminarjum wyższem języka polskiego w rozmiarach 2 godzin tygodniowo w ciągu 5 trymestrów, zakończonych napisaniem zadowolającej pracy seminaryjnej. Warunkiem dopuszczenia do tego seminarjum jest zdanie uprzednio

egzaminów, wymienionych wyżej pod A—3 i 4. Egzamin jest ustny.

b) Grupa historii literatury polskiej:

7. Historia literatury starożytnej greckiej i rzymskiej, albo jednej z literatur obcych nowożytnych. Egzamin jest ustny.

8. Historia literatury polskiej ze szczególnem uwzględnieniem jednej z epok. Rozległość tych epok ustanawia właściwa Podkomisja Egzaminacyjna. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w seminarjum wyższem historii literatury polskiej w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 5 trymestrów, zakończonych napisaniem zadowalającej pracy seminaryjnej. Warunkiem dopuszczenia do ćwiczeń w tem seminarjum jest zdanie uprzednio egzaminów wymienionych pod A—3 i 4. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny.

§ 2. Temat pracy magisterskiej student może otrzymać po zdaniu wszystkich egzaminów, wymienionych w § 1 pod A oraz: przy wyborze grupy języka polskiego — egzaminów wymienionych w tej grupie pod 7 i 8, przy wyborze zaś grupy historii literatury polskiej — egzaminu wymienionego w tej grupie pod 7. Praca magisterska może być albo językowa, albo historyczno-literacka.

§ 3. Ostatnim egzaminem, przy którym Podkomisja Egzaminacyjna będzie kontrolowała ogólną znajomość wiedzy studenta z zakresu filologii polskiej i przeprowadzała ze studentem także dyskusję na temat jego pracy magisterskiej, jest dla grupy języka polskiego egzamin, wymieniony w tej grupie pod 9, a dla grupy historii literatury polskiej egzamin, wymieniony w tej grupie pod 8.

§ 4. Każdy trymestr studjów studenta będzie mu zaliczony do magisterjum, jeżeli łączna liczba godzin wykładów i ćwiczeń przesłuchanych i odrobionych z zakresu wiedzy, odpowiadającego § 1 niniejszego rozporządzenia, będzie wynosić co najmniej 10 godzin tygodniowo.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 26 marca 1926 roku

w sprawie programu studjów i egzaminów w zakresie filologii klasycznej na stopień magistra filozofji.

§ 1. Egzamin z zakresu filologii klasycznej na stopień magistra filozofji oraz warunki dopuszczenia do nich są następujące:

A. Egzamin obowiązuje każdego studenta studującego w powyższym zakresie:

1. Wstęp do studjum filologii klasycznej (zarys historii i geografji starożytnej Grecji i Rzymu, starożytności grecko-rzymskie wraz z topografją Aten i Rzymu i główne wiadomości z archeologii klasycznej). Egzamin jest ustny.

2. Gramatyka opisowa i zarys gramatyki historycznej języka greckiego i łacińskiego wraz z metryką, retoryką i stylistyką (łacińską). Egzamin jest ustny. Przy tym egzaminie student winien wykazać pisemnie biegłość stylistyczną w języku łacińskim.

3. Historia literatury greckiej i rzymskiej ze szczególnem uwzględnieniem najważniejszych autorów przede wszystkim szkolnych. Egzamin jest ustny.

4. Wpływ świata klasycznego w kulturze nowożytnej, zwłaszcza polskiej. Egzamin jest ustny.

5. Główne zasady nauk filozoficznych. Egzamin jest ustny.

B. Do wyboru przez studenta jeden z następujących egzaminów:

6. Historia języka greckiego i łacińskiego na podstawie językoznawstwa indoeuropejskiego.

6. Historia literatury klasycznej (studja szczegółowe w dowolnie obranym kierunku).

6. Metryka, retoryka i stylistyka.

6. Historia kultury grecko-rzymskiej w jej związku z kulturą europejską.

6. Archeologia klasyczna w związku z ogólną historją sztuki.

Egzaminy te są ustne.

C. Do wyboru przez studenta jeden z następujących egzaminów w zmniejszonym zakresie:

7. Zarys filologii polskiej, zarys filologii francuskiej, zarys filologii niemieckiej, zarys filologii angielskiej, zarys jednej z filologii słowiańskich lub filologii litewskiej, historia starożytna, zarys historii powszechnej, zarys historii sztuki, zarys muzykologii i innych egzaminów w takimże zakresie według uznania Rady Wydziału. Egzaminy te są ustne.

D. Egzamin ostateczny. Zadaniem tego egzaminu jest stwierdzenie należytego odczytania studenta w autorach klasycznych, posiadania przez niego umiejętności tłumaczenia tekstów na język polski oraz ogólnej orientacji w zakresie przedmiotów wymienionych pod A—1, 2, 3 i 4. Egzamin jest pisemny i ustny.

Egzaminy wymienione pod A student może zdawać po dwóch trymestrach ćwiczeń proseminaryjnych. Egzaminy wymienione pod A—2, 3 i 4 może student zdawać po odbyciu jednorocznego seminarjum. Egzamin wybrany przez studenta z wymienionych pod B student może zdawać po odbyciu ćwiczeń seminaryjnych w łącznej sumie 6 trymestrów.

Wymienione egzaminy mogą być zdawane w liczbie nie większej, niż dwa w czasie jednej sesji egzaminacyjnej.

§ 2. Temat pracy magisterskiej student może otrzymać po zdaniu wszystkich egzaminów wymienionych w § 1 pod A.

Zadaniem pracy magisterskiej jest wykazanie, że student posiadał umiejętność samodzielnego operowania na obranym lub wskazanym materiale metodą naukową.

Praca winna być napisana zasadniczo w języku łacińskim.

§ 3. Każdy trymestr studjów studenta będzie mu zaliczony do magisterjum, jeżeli łączna liczba godzin wykładów i ćwiczeń przesłuchanych i odrobionych z zakresu wiedzy, odpowiadającego § 1 niniejszego rozporządzenia, będzie wynosić co najmniej 10 godzin tygodniowo.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 26 marca 1926 roku

w sprawie programu studjów i egzaminów w zakresie filologii francuskiej na stopień magistra filozofji.

§ 1. Egzaminy z zakresu filologii francuskiej na stopień magistra filozofji oraz warunki dopuszczenia do nich są następujące:

A. Egzaminy obowiązujące każdego studenta, studjującego w powyższym zakresie:

1. Gramatyka opisowa języka francuskiego z podstawowymi wiadomościami z fonetyki ogólnej oraz zasady wersyfikacji francuskiej. Egzamin jest ustny.

2. Zarys gramatyki historycznej języka francuskiego wraz ze wstępnymi wiadomościami z językoznawstwa romańskiego. Egzamin jest ustny.

3. Historia literatury francuskiej wraz z dokładną znajomością najważniejszych arcydzieł i z uwzględnieniem podstawowych wiadomości o Francji. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny. Egzamin pisemny odbywa się w języku francuskim.

4. Główne zasady nauk filozoficznych. Egzamin jest ustny.

B. Do wyboru przez studenta jeden z następujących egzaminów:

5. Historia i gramatyka historyczna języka francuskiego wraz z literaturą średniowieczną oraz podstawowe wiadomości z paleografii i krytyki tekstów. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny. Egzamin pisemny odbywa się w języku francuskim, ustny zaś częściowo w tym języku.

5. Historia literatury francuskiej nowożytnej oraz podstawowe wiadomości z bibliografii, krytyki i metodologii. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny. Egzamin pisemny odbywa się w języku francuskim, ustny zaś częściowo w tym języku.

C. Do wyboru przez studenta jeden z następujących egzaminów w zmniejszonym zakresie:

6. Język łaciński wraz z zarysem historii literatury rzymskiej, zarys jednej z filologii romańskich, zarys filologii klasycznej, zarys filologii polskiej, zarys filologii niemieckiej, zarys filologii angielskiej, zarys historii powszechnej ze szczególnym uwzględnieniem historii Francji, zarys historii sztuki ze szczególnym uwzględnieniem sztuki francuskiej, jeden z działów nauk filozoficznych. Egzaminy te są ustne.

D. Egzamin ostateczny. Zadaniem tego egzaminu jest stwierdzenie ogólnej orientacji studenta w zakresie filologii francuskiej ze szczególnym uwzględnieniem czytania literackiego. Przy tym egzaminie odbywać się będzie dyskusja nad pracą magisterską. Egzamin jest ustny i odbywa się w języku francuskim.

Egzaminy wymienione pod A—1 i 2 student może zdawać po przesłuchaniu co najmniej 3 trymestrów wykładów i zaliczeniu mu dwóch trymestrów ćwiczeń w proseminarjum języka francuskiego, jeżeli ono jest prowadzone.

Egzamin wymieniony pod A—3 student może zdawać po przesłuchaniu co najmniej 3 trymestrów wykładów i zaliczeniu mu dwóch trymestrów ćwiczeń w proseminarjum literackim, jeżeli ono jest prowadzone.

Egzaminy wymienione pod B student może zdawać po przesłuchaniu co najmniej 6 trymestrów wykładów i po wykazaniu się czynnym udziałem w seminarjum w ciągu 3 trymestrów oraz po zdaniu uprzednio egzaminów wymienionych pod A—1, 2 i 3.

W czasie jednej sesji egzaminacyjnej student może zdawać nie więcej niż dwa egzaminy.

§ 2. Temat pracy magisterskiej student może otrzymać po zdaniu wszystkich egzaminów wymienionych w § 1 pod A i wybranych egzaminów z wymienionych pod B. i C oraz po zaliczeniu mu 3 dalszych trymestrów seminarjum.

Praca magisterska winna być wykonana na temat z dziedziny przedmiotu egzaminu wybranego z wymienionych w § 1 pod B. Zadaniem pracy magisterskiej jest wykazanie, że student posiadał umiejętność samodzielnego operowania na obranym lub wskazanym materiale metodą naukową.

§ 3. Każdy trymestr studjów studenta będzie mu zaliczony do magisterjum, jeżeli łączna liczba godzin wykładów i ćwiczeń przesłuchanych i odrobionych z zakresu wiedzy, odpowiadającego § 1 niniejszego rozporządzenia, będzie wynosić co najmniej 10 godzin tygodniowo.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 26 marca 1926 roku

w sprawie programu studjów i egzaminów w zakresie filologii niemieckiej na stopień magistra filozofji.

§ 1. Egzaminy z zakresu filologii niemieckiej na stopień magistra filozofji oraz warunki dopuszczenia do nich są następujące:

A. Egzaminy, obowiązujące każdego studenta, studjującego w powyższym zakresie:

1. Gramatyka opisowa i fonetyka niemiecka (w porównaniu z polską) wraz z ortografią. Egzamin jest ustny.

2. Zarys gramatyki historycznej języka niemieckiego wraz ze znajomością ogólnej charakterystyki narzeczy starogermańskich i niemieckich. Egzamin jest ustny.

3. Zarys ogólnych dziejów literatury niemieckiej ze szczególnem uwzględnieniem epoki rozkwitu w wiekach średnich, epoki klasycznej i romantycznej wraz ze znajomością arcydzieł; znajomość bieżących prądów literackich; metryka, stylistyka i poetyka. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny. Egzamin pisemny odbywa się w języku niemieckim, ustny zaś częściowo w tym języku.

Egzamin pisemny pod nadzorem obejmować będzie: a) dla historyków literatury — interpretację tekstu, b) dla językoznawców — wolny temat z historii literatury.

4. Zarys dziejów niemieckich ze szczególnem uwzględnieniem prądów kulturalnych i politycznych po roku 1870. Egzamin jest ustny.

5. Główne zasady nauk filozoficznych. Egzamin jest ustny.

B. Do wyboru przez studenta jeden z następujących egzaminów:

6. Historia języka niemieckiego.

6. Historia literatury (studja szczegółowe w dowolnie obranej epoce).

6. Poezja t. zw. ludowa (pieśń ludowa, podania), traktowana z punktu widzenia literackiego.

6. Historia kultury duchowej z uwzględnieniem prądów społecznych i politycznych.

Egzaminy te są pisemne pod nadzorem i ustne i odbywają się w języku niemieckim.

C. Do wyboru przez studenta jeden z następujących egzaminów w zmniejszonym zakresie:

7. Zarys językoznawstwa indoeuropejskiego, zarys filologii klasycznej, zarys filologii francuskiej lub innego narodu romańskiego, zarys filologii angielskiej, zarys filologii polskiej (kierunek językowy lub literacki), zarys filologii słowiańskiej (kierunek językowy lub literacki), zarys historii średniowiecznej i nowożytnej ze szczególnem uwzględnieniem niemieckiej, zarys historii sztuki ze szczególnem uwzględnieniem niemieckiej, jeden z działów nauk filozoficznych. Egzaminy te są ustne.

D. Egzamin ostateczny. Zadaniem tego egzaminu jest stwierdzenie ogólnej orientacji studenta w zakresie filologii niemieckiej oraz stosunkowo szczegółowej znajomości tego działu wiedzy, z którego kandydat wykonał pracę magisterską. Egzamin jest ustny.

Student obowiązany jest odbyć w czasie studjów co najmniej 6 trymestrów ćwiczeń proseminaryjnych lub seminaryjnych. Na pierwszy rok tych ćwiczeń student może być dopuszczony po zdaniu co najmniej jednego egzaminu z pierwszych czterech wymienionych pod A. Na drugi rok tych ćwiczeń student może być dopuszczony po zdaniu co najmniej dalszych dwóch egzaminów z liczby pierwszych czterech wymienionych pod A.

§ 2. Temat pracy magisterskiej student może otrzymać po zdaniu wszystkich egzaminów wymienionych w § 1 pod A i wybranych egzaminów z wymienionych pod B i C.

Praca magisterska winna być wykonana na temat z dziedziny przedmiotu egzaminu wybranego przez studenta z wymienionych w § 1 pod B. Zadaniem pracy magisterskiej jest wykazanie, że student posiadał umiejętność samo-

dzielnego operowania na obranym lub wskazanym materiale metodą naukową.

§ 3. Każdy trymestr studjów studenta będzie mu zaliczony do magisterjum, jeżeli łączna liczba godzin wykładów i ćwiczeń, przesłuchanych i odrobionych z zakresu wiedzy, odpowiadającego § 1 niniejszego rozporządzenia, będzie wynosić conajmniej 10 godzin tygodniowo.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 26 marca 1926 roku

w sprawie programu studjów i egzaminów w zakresie filologii angielskiej na stopień magistra filozofji.

§ 1. Egzaminy z zakresu filologii angielskiej na stopień magistra filozofji oraz warunki dopuszczenia do nich są następujące:

A. Egzaminy, obowiązujące każdego studenta, studjującego w powyższym zakresie:

1. Gramatyka opisowa języka angielskiego ze szczególnem uwzględnieniem ortofonji. Egzamin jest ustny.

2. Zarys dziejów angielskich ze szczególnem uwzględnieniem prądów kulturalnych i dzisiejszego ustroju w Anglii i Stanach Zjednoczonych Ameryki. Egzamin jest ustny.

3. Główne zasady nauk filozoficznych. Egzamin jest ustny.

B. Do wyboru przez studenta jeden z następujących egzaminów:

4. Historja języka angielskiego ze szczególnem uwzględnieniem jednego z działów lub jednej z epok. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny i odbywa się w języku angielskim.

4. Szczegółowa znajomość historji jednego okresu literatury lub historji jednego gatunku literackiego. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny i odbywa się w języku angielskim.

C. Do wyboru przez studenta jeden z następujących egzaminów w zmniejszonym zakresie:

5. Język łaciński wraz z zarysem historji rzymskiej, zarys filologii klasycznej, zarys filologii jednego z narodów romańskich, zarys filologii niemieckiej, zarys filologii polskiej, zarys językoznawstwa indoeuropejskiego, zarys historji sztuk plastycznych lub muzyki ze szczególnem uwzględnieniem twórczości angielskiej, zarys historji średniowiecznej i nowożytnej ze szczególnem uwzględnieniem angielskiej, jeden z działów nauk filozoficznych. Egzaminy te są ustne.

D. Egzamin ostateczny. Zadaniem tego egzaminu jest stwierdzenie ogólnej orientacji studenta w zakresie filologii angielskiej oraz stosunkowo szczegółowej znajomości tego działu wiedzy, z którego student wykonał pracę magisterską.

Student obowiązany jest wykazać się zaliczeniem 6 trymestrów seminarjum. Warunkiem dopuszczenia studenta na pierwszy rok seminarjum jest zdanie uprzednio egzaminu pod A. 1. Warunkiem dopuszczenia na drugi rok tego seminarjum jest zdanie uprzednio egzaminów pod A—1, 2.

§ 2. Temat pracy magisterskiej student może otrzymać po zdaniu wszystkich egzaminów wymienionych w § 1 pod A oraz wybranych egzaminów z wymienionych pod B i C i po zaliczeniu co najmniej 6 trymestrów ćwiczeń seminaryjnych.

Praca magisterska winna być wykonana na temat z dziedziny przedmiotu egzaminu, wybranego z wymienionych w § 1 pod B, w języku angielskim. Zadaniem pracy magisterskiej jest wykazanie, że student posiada umiejętność samodzielnego operowania na obranym lub wskazanym materiale metodą naukową.

§ 3. Każdy trymestr studjów studenta będzie mu zaliczony do magisterjum, jeżeli łączna liczba godzin wykładów i ćwiczeń, przesłuchanych i odrobionych z zakresu wiedzy, odpowiadającego § 1 niniejszego rozporządzenia, będzie wynosić co najmniej 10 godzin tygodniowo.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 26 marca 1926 roku

w sprawie programu studjów i egzaminów w zakresie filologii słowiańskiej na stopień magistra filozofji.

§ 1. Egzamin z zakresu filologii słowiańskiej na stopień magistra filozofji oraz warunki dopuszczenia do nich są następujące:

A. Egzamin, obowiązujący każdego studenta, studjującego w powyższym zakresie:

1. Gramatyka opisowa języka polskiego. Egzamin jest ustny.

2. Gramatyka opisowa języka starocerkiewno-słowiańskiego. Egzamin jest ustny.

3. Gramatyka opisowa innego żywego języka słowiańskiego według wyboru przez studenta. Egzamin jest ustny.

4. Ogólne wiadomości o narodach słowiańskich, ich językach i piśmiennictwie. Egzamin jest ustny.

5. Podstawowe wiadomości z gramatyki historycznej języka polskiego i dialektologii. Egzamin jest ustny. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w seminarjum niższem języka polskiego w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów, zakończonych świadectwem czynnego udziału. Warunkiem dopuszczenia do tego seminarjum jest zdanie uprzednio egzaminów pod 1 i 2 oraz zaliczenie ćwiczeń proseminaryjnych z języka polskiego w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 1 trymestru, nadto zaś wykazanie się znajomością języka greckiego i łacińskiego.

Studenci, wybierający grupę językową, są zwolnieni od tego egzaminu.

6. Historia literatury polskiej. Egzamin jest ustny. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w seminarjum niższem historii literatury polskiej w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów.

Studenci, wybierający grupę historii literatury, są zwolnieni od tego egzaminu.

7. Główne zasady nauk filozoficznych. Egzamin jest ustny.

B. Do wyboru przez studenta jedna z następujących grup egzaminów:

a) Grupa językowa:

8. Historyczna gramatyka języka polskiego w związku z podstawowymi wiadomościami z nauki o języku. Egzamin jest ustny.

9. Historyczna gramatyka innego żywego języka słowiańskiego (wybranego przy egzaminie pod A—3). Egzamin jest ustny.

10. Gramatyka porównawcza języków słowiańskich z uwzględnieniem podstaw gramatyki porównawczej języków indoeuropejskich. Egzamin jest ustny.

Do tych egzaminów student może przystąpić po zdaniu wszystkich egzaminów, wymienionych pod A. Egzamin pod 9 i 10 student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w seminarjum slawistycznym lub w seminarjum tego języka, który student wybrał za przedmiot egzaminu pod 9, w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 5 trymestrów, zakończonych świadectwem czynnego udziału. Warunkiem dopuszczenia do tych seminarjów jest zaliczenie seminarjum niższego z języka polskiego lub innych ćwiczeń

uznanych za równoznaczne przez profesora oraz zdanie egzaminów wymienionych pod A—1, 2, 3 i 6.

b) Grupa historii literatury:

8. Historia literatury polskiej w związku z teorią nauki o literaturze. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny.

9. Historia literatury innego narodu słowiańskiego (wybranego przy egzaminie pod A—3). Egzamin jest pisemny pod nadzorem w języku przedmiotu egzaminu oraz ustny częściowo w tym języku.

10. Historia literatur słowiańskich w zarysie z uwzględnieniem zasadniczych prądów w literaturze powszechnej. Egzamin jest ustny.

Egzaminy pod 8 i 9 student może zdawać po zdaniu uprzednio wszystkich egzaminów wymienionych pod A oraz po zaliczeniu ćwiczeń w seminarjum wyższem historii literatury polskiej lub innej słowiańskiej w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 5 trymestrów. Warunkiem dopuszczenia do tych seminarjów jest zaliczenie seminarjum niższego historii literatury polskiej lub innych ćwiczeń uznanych za równoznaczne przez profesora oraz zdanie egzaminów wymienionych pod A—1, 2, 3 i 5.

c) Grupa etnograficzna:

8. Etnografia słowiańska. Egzamin jest ustny.

9. Prehistorja słowian. Egzamin jest ustny.

10. Historia kultury ludów słowiańskich, lub antropologia, lub historia sztuki u słowian. Egzamin jest ustny.

Egzaminy te student może zdawać po zdaniu uprzednio wszystkich egzaminów wymienionych pod A oraz po zaliczeniu odpowiednich ćwiczeń uznanych za wystarczające przez właściwą Podkomisję Egzaminacyjną. Warunkiem dopuszczenia do tych ćwiczeń jest zdanie uprzednio egzaminów wymienionych pod A—1, 2, 3, 5 i 6.

§ 2. Temat pracy magisterskiej student może otrzymać po zdaniu wszystkich egzaminów, wymienionych w § 1 pod A oraz jednego co najmniej egzaminu z grupy wybranej z wymienionych w § 1 pod B.

Praca magisterska winna być wykonana na temat z dziedziny grupy wybranej przez studenta.

§ 3. Ostatnim egzaminem, przy którym Podkomisja Egzaminacyjna będzie kontrolować ogólną znajomość wiedzy studenta z zakresu filologii słowiańskiej i przeprowadzać ze studentem także dyskusję na temat jego pracy magisterskiej jest:

a) dla grupy językowej — gramatyka porównawcza języków słowiańskich z uwzględnieniem podstaw gramatyki porównawczej języków indoeuropejskich,

b) dla grupy historii literatury — historia literatury jednego z narodów słowiańskich i

c) dla grupy etnograficznej — etnografia słowiańska.

§ 4. Każdy trymestr studjów studenta będzie zaliczony do magisterjum, jeżeli łączna liczba godzin wykładów i ćwiczeń, przesłuchanych i odrobionych z zakresu wiedzy, odpowiadającego § 1 niniejszego rozporządzenia, będzie wynosić co najmniej 10 godzin tygodniowo.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 2 kwietnia 1926 roku

**w sprawie programu studjów i egzaminów w zakresie
historji na stopień magistra filozofji.**

§ 1. Egzaminy z zakresu historii na stopień magistra filozofji oraz warunki dopuszczenia do nich są następujące:

A. Egzaminy, obowiązujące każdego studenta, studjującego w powyższym zakresie:

1. Zasady metody badań historycznych, podstawowe wiadomości z nauk pomocniczych oraz źródeł historycznych w zakresie historii Polski. Egzamin jest ustny.

2. Dzieje starożytne. Egzamin jest ustny.

3. Dzieje średniowieczne (polskie i powszechne). Egzamin jest ustny.

4. Dzieje nowożytne i nowoczesne (polskie i powszechne). Egzamin jest ustny.

5. Główne zasady nauk filozoficznych. Egzamin jest ustny.

B. Do wyboru przez studenta jeden z następujących egzaminów:

6. Pogłębiona znajomość pewnego okresu dziejów politycznych polskich lub powszechnych.

6. Pogłębiona znajomość pewnego działu historii gospodarczej lub ustrojowej lub kulturalnej.

6. Pogłębiona znajomość nauk pomocniczych historii.

6. Geografia historyczna.

Egzaminy te są ustne.

Jeden lub dwa z pośród egzaminów wymienionych pod A—2, 3 i 4 jest pisemny pod nadzorem i ustny, zależnie od decyzji Podkomisji Egzaminacyjnej.

Podczas studjów student obowiązany jest odbyć co najmniej 5 trymestrów ćwiczeń seminaryjnych.

§ 2. Temat pracy magisterskiej student może otrzymać po zdaniu wszystkich egzaminów, wymienionych w § 1 pod A. Praca magisterska winna być wykonana na temat z dziedziny wybranego przez studenta egzaminu z wymienionych w § 1 pod B.

§ 3. Ostatnim egzaminem, przy którym Podkomisja Egzaminacyjna przeprowadzać będzie ze studentem dyskusję na temat jego pracy magisterskiej i kontrolować ogólną znajomość wiedzy studenta z zakresu historii, jest egzamin wybrany z wymienionych w § 1 pod B.

§ 4. Każdy trymestr studjów studenta będzie mu zaliczony do magisterjum, jeżeli łączna liczba godzin wykładów i ćwiczeń, przesłuchanych i odrobionych z zakresu wiedzy, odpowiadającego § 1 niniejszego rozporządzenia, będzie wynosić co najmniej 10 godzin tygodniowo.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 2 kwietnia 1926 roku

w sprawie programu studjów i egzaminów w zakresie pedagogiki na stopień magistra filozofji.

§ 1. Egzaminy z zakresu pedagogiki na stopień magistra filozofji oraz warunki dopuszczenia do nich są następujące:

A. Egzaminy, obowiązujące każdego studenta, studującego w powyższym zakresie:

1. Psychologia ogólna. Egzamin jest ustny.

2. Logika z metodologią i teorią poznania. Egzamin jest ustny.

3. Historia filozofji w zarysie. Egzamin jest ustny.

4. Historia wychowania z uwzględnieniem historii wychowania w Polsce na tle rozwoju społecznego i prądów etycznych. Egzamin jest ustny.

5. Pedagogika i dydaktyka wraz z przeglądem współczesnych kierunków w tych dziedzinach i ze szczególnem uwzględnieniem poglądów jednego ze współczesnych autorów pedagogicznych. Ustawodawstwo szkolne i organizacja szkolnictwa. Egzamin jest ustny.

6. Psychologia wychowawcza i pedagogika eksperymentalna. Egzamin jest ustny.

B. Do wyboru przez studenta jeden z działów jednego z przedmiotów wymienionych pod A—4, 5 i 6 w szczegółowem opracowaniu. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny.

C. Do wyboru przez studenta jeden z następujących przedmiotów w zmniejszonym zakresie:

Filologja klasyczna, filologja polska, filologja francuska, filologja niemiecka, filologja angielska, filologja słowiańska, filologja jednego z narodów słowiańskich, filologja litewska, historja, geografja, geologja, krystalografja, mineralogja, petrografja, biologja ogólna, zoologja, botanika, chemja, fizyka i matematyka — w zarysie, zdawany w jednym egzaminie.

Warunkiem dopuszczenia studenta do każdego z egzaminów, wymienionych pod A—4, 5 i 6, jest zdanie uprzednio egzaminów, wymienionych pod A—1, 2 i 3 i zaliczenie proseminarjum pedagogicznego. Nadto warunkiem dopuszczenia studenta do egzaminu wymienionego pod A—6 jest zaliczenie ćwiczeń w pracowni psychologicznej w ciągu 3 trymestrów.

Podczas studjów student winien odbyć co najmniej 3 trymestry ćwiczeń w proseminarjum pedagogicznym i 3 trymestry ćwiczeń w seminarjum pedagogicznym. Warunkiem dopuszczenia do tego seminarjum jest zdanie uprzednio egzaminów wymienionych pod A—1, 2 i 3 oraz zaliczenie proseminarjum.

§ 2. Temat pracy magisterskiej student może otrzymać po zdaniu wszystkich egzaminów wymienionych w § 1 pod A.

Praca magisterska winna być wykonana na temat z dziedziny przedmiotu wybranego z wymienionych w § 1 pod B.

§ 3. Ostatnim egzaminem, przy którym Podkomisja Egzaminacyjna przeprowadzać będzie ze studentem dyskusję na temat jego pracy magisterskiej i kontrolować również ogólną znajomość całokształtu wiedzy studenta z zakresu pedagogiki, jest egzamin z przedmiotu, wybranego przez studenta z wymienionych w § 1 pod B.

§ 4. Każdy trymestr studjów studenta będzie mu zaliczony do magisterjum, jeżeli łączna liczba godzin wykładów i ćwiczeń, przesłuchanych i odrobionych z zakresu wiedzy, odpowiadającego § 1 niniejszego rozporządzenia, będzie wynosić co najmniej 10 godzin tygodniowo.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 2 kwietnia 1926 roku

w sprawie programu studjów i egzaminów w zakresie nauk filozoficznych na stopień magistra filozofji.

§ 1. Egzaminy z zakresu nauk filozoficznych na stopień magistra filozofji oraz warunki dopuszczenia do nich są następujące.

A. Egzaminy, obowiązujące każdego studenta, studjującego w powyższym zakresie:

1. Historia filozofji starożytnej i średniowiecznej. Egzamin jest ustny.

2. Logika i metodologja ogólna z zasadniczymi pojęciami logiki matematycznej. Główne zagadnienia teorii poznania. Egzamin jest ustny.

3. Psychologja ogólna. Egzamin jest ustny.

B—I. Do wyboru przez studenta jeden z następujących egzaminów:

4. Logika matematyczna i teoria mnogości.

4. Metodologja szczegółowa działu nauk, objętego wybranymi studjami studenta z wymienionych niżej pod C oraz teoria poznania.

4. Psychologja eksperymentalna wraz z jej metodyką i techniką.

4. Etyka i jeden z działów psychologji lub jeden z działów, objętych egzaminem pod A—2, według wyboru studenta.

4. Estetyka i jeden z działów psychologji lub jeden z działów, objętych egzaminem pod A—2, według wyboru studenta.

Egzaminy te są pisemne pod nadzorem i ustne, przy czem student, wybierający psychologję eksperymentalną, może, zamiast egzaminu pisemnego, zdawać egzamin praktyczny pod nadzorem. Egzamin pisemny pod nadzorem odbywa się na jeden z trzech tematów, danych studentowi do wyboru i trwa najwyżej 4 godziny.

II. Nadto egzamin obowiązujący każdego studenta:

5. Historia filozofji nowożytnej, przy czem główny nacisk kładzie się na historję zagadnień, objętych działem wybranym z wymienionych pod B—1, oraz historia tych zagadnień w starożytności i w wiekach średnich. Przy tym egzaminie student winien wykazać szczegółowo znajomość poglądów lub systemów jednego z klasycznych przedstawicieli filozofji starożytnej, średniowiecznej lub nowożytnej na

podstawie źródłowej znajomości jego dzieł. Egzamin jest ustny.

C. Dobrowolnie wybrany inny przedmiot w zarysie, dla którego jest przewidziany program osobnem rozporządzeniem, — zdawany w jednym egzaminie.

Kolejność zdawania egzaminów, wymienionych pod A, jest dowolna, jednak pierwszy z nich student może zdawać najwcześniej z końcem 3 trymestru.

Egzamin wymieniony pod C student może zdawać także najwcześniej z końcem 3 trymestru.

W czasie jednej sesji egzaminacyjnej student może zdawać nie więcej, niż 2 egzaminy.

§ 2. Temat pracy magisterskiej student może otrzymać po odbyciu co najmniej 6 trymestrów studjów oraz po zdaniu wszystkich egzaminów wymienionych pod A.

Po otrzymaniu tematu pracy magisterskiej, bądź po przyjęciu przez Komisję Egzaminacyjną do oceny pracy, seminaryjnej, laboratoryjnej bądź innej pracy, student może zdawać egzaminy, wymienione pod B.

Z pośród przedmiotów, wymienionych pod B—1, należy wybrać ten, w którego zakres wchodzi tematem swoim praca magisterska. Jeżeli temat pracy wzięto z historii filozofji, student również winien wybrać jeden z przedmiotów wymienionych pod B—I.

§ 3. Ostatnim egzaminem, przy którym Podkomisja Egzaminacyjna przeprowadzać będzie ze studentem dyskusję na temat jego pracy magisterskiej i kontrolować również ogólną znajomość całokształtu wiedzy studenta z zakresu nauk filozoficznych, jest jeden z egzaminów, wymienionych pod B.

§ 4. Każdy trymestr studjów studenta będzie mu zaliczony do magisterjum, jeżeli łączna liczba godzin wykładów i ćwiczeń, przesłuchanych i odrobionych z zakresu wiedzy, odpowiadającego § 1 niniejszego rozporządzenia, będzie wynosić co najmniej 10 godzin tygodniowo.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 27 grudnia 1926 roku

**w sprawie programu studjów i egzaminów w zakresie
astronomji na stopień magistra filozofji.**

§ 1. Egzaminy z zakresu astronomji na stopień magistra filozofji oraz warunki dopuszczenia do nich są następujące:

A. Egzaminy, obowiązujące każdego studenta, studującego w powyższym zakresie:

1. Geometria analityczna w zakresie form I i II-go stopnia. Egzamin jest ustny.

2. Rachunek różniczkowy i całkowy ze wstępem do analizy oraz elementy zastosowań rachunku różniczkowego i całkowego do geometrii, początki teorii funkcji zmiennej zespolonej. Egzamin jest ustny.

3. Początki teorii równań różniczkowych, wyznaczniki i równania linjowe, elementy wyższej algebry. Egzamin jest ustny.

4. Mechanika teoretyczna w zarysie. Egzamin jest ustny.

5. Fizyka doświadczalna. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w pracowni I. w rozmiarze 9 godzin trymestralnych. Egzamin jest ustny.

6. Kurs ogólny astronomji z astrofizyką i astronomja sferyczna. Egzamin jest ustny.

7. Wyznaczanie orbit komet i planet. Egzamin jest ustny.

8. Główne zasady nauk filozoficznych. Egzamin jest ustny.

B. Do wyboru przez studenta jedna z następujących grup egzaminów:

9. Mechanika niebios oraz jeden z działów fizyki teoretycznej. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu jednego roku ćwiczeń w obserwatorjum astronomicznem. Egzamin jest ustny.

9. Astronomja i wyrównywanie błędów obserwacji. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu jednego roku ćwiczeń w obserwatorjum astronomicznem. Egzamin jest ustny.

9. Astrofizyka i wyrównywanie błędów obserwacji. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu jednego roku ćwiczeń w obserwatorjum astronomicznem. Egzamin jest ustny.

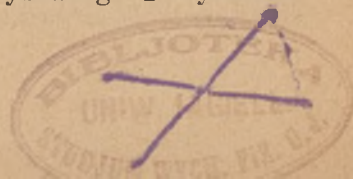
C. Do wyboru przez studenta jeden z następujących egzaminów:

10. Rachunek liczbowy. Chemja nieorganiczna. Jeden z działów geofizyki. Geodezja wyższa.

Egzaminy te są ustne.

§ 2. Temat pracy magisterskiej student może otrzymać po zdaniu egzaminów, wymienionych w § 1 pod A. 1, 2, 3, 5 i 6.

Praca magisterska powinna być wykonana na temat z dziedziny przedmiotu egzaminu, wybranego z wymienionych w § 1 pod B.

§ 3. Wraz z ostatnim egzaminem, którym jest egzamin wybrany z wymienionych w § 1 pod B, Podkomisja Egzaminacyjna przeprowadzać będzie ze studentem dyskusję na temat jego pracy magisterskiej oraz kontrolować jego znajomość wiedzy z zakresu astronomji.

§ 4. Każdy trymestr studjów studenta będzie mu zaliczony do magisterjum, o ile łączna liczba godzin wykładów przesłuchanych z zakresu wiedzy, odpowiadającego § 1 niniejszego rozporządzenia i godzin ćwiczeń z tegoż zakresu, będzie wynosić co najmniej 10 godzin tygodniowo. W ostatnim roku studjów liczba obowiązkowych godzin może być obniżona do 8.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 27 grudnia 1926 roku

w sprawie programu studjów i egzaminów w zakresie antropologii, etnografji z etnologją i prehistorji na stopień magistra filozofji.

§ 1. Egzaminy z zakresu antropologii, etnografji z etnologją i prehistorji na stopień magistra filozofji oraz warunki dopuszczenia do nich są następujące:

A. Egzaminy, obowiązujące każdego studenta, studjującego w powyższym zakresie:

Trzy egzaminy z pośród następujących:

1. Antropologja (kurs elementarny). Egzamin jest ustny.
2. Etnografja z etnologją (kurs elementarny). Egzamin jest ustny.
3. Prehistorja (kurs elementarny). Egzamin jest ustny.
4. Psychologja (kurs elementarny). Egzamin jest ustny.
5. Geologja (kurs elementarny). Egzamin jest ustny.
6. Geografja (kurs elementarny). Egzamin jest ustny.
7. Socjologja (kurs elementarny). Egzamin jest ustny.
8. Jedna z nauk historycznych (historja, literatura, sztuka), filologicznych (sławistyka i t. p.) lub przyrodniczych, przyczem jednym z egzaminów musi być egzamin wymieniony pod 1, 2) lub 3). Egzamin jest ustny.
9. Główne zasady nauk filozoficznych. Egzamin jest ustny.

Warunkiem dopuszczenia studenta do każdego z egzaminów, wymienionych pod A od 1 do 8, jest wykazanie się świadectwem czynnego udziału w odpowiednich ćwiczeniach wstępnych przez co najmniej 2 trymestry.

B. Do wyboru przez studenta jedna z następujących grup egzaminów:

a) Grupa antropologiczna:

10. Szczegółowa znajomość antropologii systematycznej, ogólnej, społecznej i etnicznej. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny.

11. Metoda badań antropologicznych. Egzamin jest ustny.

Warunkiem dopuszczenia studenta do egzaminu pod B. 10 jest wykazanie się świadectwem czynnego udziału w pracowni przez co najmniej 5 trymestrów. Warunkiem dopuszczenia do udziału w pracowni jest uprzednie zdanie egzaminu pod A. 1.

b) Grupa etnologiczna:

10. Szczegółowa znajomość etnografji Polski i powszechnej (kultury materialnej, duchowej i społecznej) oraz etnologji. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny.

11. Metody badań etnologicznych. Egzamin jest ustny.

Warunkiem dopuszczenia studenta do egzaminu pod B. 10 jest wykazanie się świadectwem czynnego udziału w ćwiczeniach wstępnych lub seminarjum przez co najmniej 6 trymestrów. Warunkiem dopuszczenia do udziału w seminarjum jest uprzednie zdanie egzaminu pod A. 2.

c) Grupa prehistoryczna:

10. Szczegółowa znajomość prehistorji Europy, Staroż. Wschodu i Afryki Północnej oraz prehistorji Polski. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny.

11. Metody badań prehistorycznych. Egzamin jest ustny.

Warunkiem dopuszczenia studenta do egzaminu pod B. jest wykazanie się świadectwem czynnego udziału w pracowni przez co najmniej 5 trymestrów. Warunkiem dopuszczenia do udziału w pracowni jest uprzednie zdanie egzaminu pod A. 3.

C. Dowolnie wybrany inny przedmiot w zarysie, dla którego jest przewidziany program osobnem rozporządzeniem.

W czasie jednej sesji egzaminacyjnej student może zdawać nie więcej niż 2 egzaminy.

§ 2. Temat pracy magisterskiej student może otrzymać po odbyciu co najmniej 6 trymestrów studjów oraz po zdaniu wszystkich egzaminów wymienionych pod A.

Praca magisterska powinna być wykonana na temat z dziedziny grupy przedmiotu, wybranej z wymienionych w § 1 pod B.

Po otrzymaniu tematu pracy magisterskiej, bądź po przyjęciu przez Komisję Egzaminacyjną do oceny pracy seminaryjnej, laboratoryjnej bądź innej pracy, student może zdawać egzaminy, wymienione pod B.

§ 3. Ostatnim egzaminem, przy którym Podkomisja Egzaminacyjna przeprowadzać będzie ze studentem dyskusję na temat jego pracy magisterskiej i kontrolować również ogólną znajomość całokształtu wiedzy studenta, jest egzamin wymieniony w § 1 pod B. 11.

§ 4. Każdy trymestr studjów studenta będzie mu zaliczony do magisterjum, jeżeli łączna liczba godzin wykładów i ćwiczeń, przesłuchanych i odrobionych z zakresu wiedzy, odpowiadającego § 1 niniejszego rozporządzenia, będzie wynosić co najmniej 10 godzin tygodniowo.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 2 września 1927 roku

w sprawie programu studjów i egzaminów w zakresie historii sztuki na stopień magistra filozofji.

§ 1. Egzaminy z zakresu historii sztuki na stopień magistra filozofji oraz warunki dopuszczenia do nich są następujące:

1) Wstęp propedeutyczny do historii sztuki w zakresie nauki o stylach i technologii sztuk plastycznych. Egzamin jest ustny.

2) Prehistorja sztuki. Egzamin jest ustny.

3) Historja sztuki starożytnej. Egzamin jest ustny.

4) Główne zasady nauk filozoficznych ze specjalnem uwzględnieniem estetyki. Egzamin jest ustny.

Warunkiem dopuszczenia studenta do egzaminów pod 1—3 jest wykazanie się świadectwem czynnego udziału w ćwiczeniach (proseminarjum) historii sztuki i archeologii klasycznej lub prehistorji przez co najmniej trzy trymestry.

Warunkiem dopuszczenia studenta do udziału w proseminarjum jest wykazanie się praktyczną znajomością języka łacińskiego i co najmniej dwóch języków zachodnio-europejskich (niemiecki i francuski).

5) Historja sztuki (w tem historja sztuki polskiej) ze szczególnem uwzględnieniem jednej epoki lub gałęzi. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny.

6) Encyklopedia i metodologja historii sztuki. Egzamin jest ustny.

Warunkiem dopuszczenia studenta do egzaminu pod 5 i 6 jest wykazanie się świadectwem czynnego udziału w seminarjum historii sztuki przez co najmniej 5 trymestrów.

7) Jeden egzamin dowolnie wybrany przez studenta: w zmniejszonym zakresie: 1) historia jednej z literatur, 2) historia polityczna lub historia kultury, 3) nauki pomocnicze historii, 4) psychologia, 5) etnologia, 6) muzykologia.

§ 2. Temat pracy magisterskiej student może otrzymać po zdaniu egzaminów, wymienionych w § 1 od 1 — 4.

§ 3. Ostatnim egzaminem, przy którym Podkomisja Egzaminacyjna przeprowadzać będzie ze studentem dyskusję na temat jego pracy magisterskiej i kontrolować również ogólną znajomość całokształtu wiedzy studenta z zakresu historii sztuki, jest egzamin wymieniony w § 1 pod 5).

§ 4. Każdy trymestr studjów studenta będzie mu zaliczony do magisterjum, jeżeli łączna liczba godzin wykładów i ćwiczeń, przesłuchanych i odrobionych z zakresu wiedzy, odpowiadającego § 1 niniejszego rozporządzenia, będzie wynosiła co najmniej 10 godzin tygodniowo.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 2 września 1927 roku

w sprawie programu studjów i egzaminów w zakresie językoznawstwa indoeuropejskiego na stopień magistra filozofji.

§ 1. Egzaminy z zakresu językoznawstwa indoeuropejskiego na stopień magistra filozofji oraz warunki dopuszczenia do nich są następujące:

Egzaminy, obowiązujące każdego studenta, studjującego w powyższym zakresie:

1. Zasady nauki o języku. Egzamin jest ustny.

2. Sanskryt (gramatyka opisowa z uwzględnieniem historii języka storindyjskiego i czytania łatwych tekstów jak: bajki, urywki eposu i t. p.). Egzamin jest ustny.

3. Zarys gramatyki historycznej języka greckiego. Egzamin jest ustny.

4. Zarys gramatyki historycznej języka łacińskiego albo język starocerkiewno-słowiański. Egzamin jest ustny.

5. Zarys gramatyki porównawczej języków indoeuropejskich w związku z prehistorją szczepu indoeuropejskiego. Egzamin jest ustny.

Do egzaminu powyższego student może być dopuszczony po zdaniu przynajmniej dwóch egzaminów z wymienionych pod 2, 3, 4.

6. Jeden z języków indoeuropejskich z wyjątkiem wymienionych w p. 2 i 3; znajomość gramatyki opisowej i in-

terpretacja najważniejszych zabytków (n. p. język łaciński, litewski, gocki, staroirlandzki z uwzględnieniem elementów odnośnej filologii i t. p.). Egzamin jest ustny.

7. Gramatyka historyczno-porównawcza w szerszym zakresie któregośkolwiek z języków indoeuropejskich, nie wyłączając języków, wymienionych w p. 2, 3, 4, 6. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny.

Warunkiem dopuszczenia studenta do egzaminów pod 6 i 7 jest wykazanie się świadectwem czynnego udziału w seminarjum odnośnego przedmiotu przez co najmniej 5 trymestrów.

8. Główne zasady nauk filozoficznych. Egzamin jest ustny.

§ 2. Temat pracy magisterskiej student może otrzymać po zaliczeniu mu co najmniej 5 trymestrów seminarjum z językoznawstwa indoeuropejskiego.

Praca magisterska powinna być wykonana na temat z dziedziny przedmiotu wymienionego w § 1 pod 6 lub 7.

§ 3. Ostatnim egzaminem, przy którym Podkomisja Egzaminacyjna przeprowadzać będzie ze studentem dyskusję na temat jego pracy magisterskiej i kontrolować również ogólną znajomość całości kształtu wiedzy studenta z zakresu językoznawstwa indoeuropejskiego jest egzamin z języka obranego do studjów szczegółowych w § 1 pod 7.

§ 4. Każdy trymestr studjów studenta będzie mu zaliczony do magisterjum, jeżeli łączna liczba godzin wykładów i ćwiczeń, przesłuchanych i odrobionych z zakresu wiedzy odpowiadającego § 1 niniejszego rozporządzenia, będzie wynosiła co najmniej 10 godzin tygodniowo.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 17 września 1927 roku

w sprawie programu studjów i egzaminów w zakresie nauk orientalistycznych na stopień magistra filozofji.

§ 1. Egzaminy z zakresu nauk orientalistycznych na stopień magistra filozofji oraz warunki dopuszczenia do nich są następujące:

A. Egzaminy, obowiązujące każdego studenta, studjującego w powyższym zakresie:

1. Gramatyka opisowa jednego języka wschodniego (arabski, hebrajski, asyryjski, egipski, turecko-osmański, perski, sanskryt, chiński, mongolski i t. d.) jako języka głównego oraz interpretacja tekstów. Egzamin jest ustny.

2. Gramatyka opisowa drugiego języka wschodniego, jako języka dodatkowego ewentualnie także trzeciego, jeżeli dane studjum będzie tego wymagało, wraz z interpretacją tekstów — w zmniejszonym zakresie. Egzamin jest ustny.

3. Ogólny zarys geografji, etnografji i historji tego obszaru Wschodu, który łączy się z głównym językiem, obranym przez studenta. Egzamin jest ustny.

4. Ogólna historia literatury języków studjowanych oraz pozostających w bliższym z nimi związku. Egzamin jest ustny.

5. Główne zasady nauk filozoficznych. Egzamin jest ustny.

B. Do wyboru przez studenta jedna z następujących grup egzaminów:

a) Grupa językowa:

6. Elementy językoznawstwa ogólnego. Egzamin jest ustny.

7. Wybrany, szczegółowo traktowany dział zagadnień językowych w związku z językiem głównym, obranym przez studenta. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny.

8. Pogłębiona znajomość literatury w tymże języku. Egzamin jest ustny.

b) Grupa historii literatury:

6. Pogłębiona znajomość historii literatury w głównym języku wschodnim. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny.

7. Pogłębiona znajomość literatury w dodatkowym i pokrewnych językach. Egzamin jest ustny.

8. Historia polityczna i kulturalna krajów lub ludów, odpowiadających studjowanemu językowi. Egzamin jest ustny.

c) grupa historii:

6. Pogłębiona znajomość dziejów politycznych krajów i ludów, odpowiadających studjowanemu językowi z uwzględnieniem geografji historycznej. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny.

7. Takż znajomość dziejów kulturalnych ze szczególnem uwzględnieniem zagadnień religijnych i filozoficznych. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny.

8. Geografja i etnografja historyczna odpowiedniego terenu. Egzamin jest ustny.

Podczas studjów student jest obowiązany odbyć co najmniej 6 trymestrów ćwiczeń seminaryjnych.

§ 2. Temat pracy magisterskiej student może otrzymać po zdaniu wszystkich egzaminów, wymienionych w § 1

pod A. Praca magisterska powinna być wykonana na temat z dziedziny grupy wybranej przez studenta z wymienionych w § 1 pod B. i świadczyć o dostatecznej znajomości języka i źródeł wschodnich, jakoteż o umiejętności posługiwania się niemi.

§ 3. Ostatnim egzaminem przy którym Podkomisja Egzaminacyjna przeprowadzać będzie ze studentem dyskusję na temat jego pracy magisterskiej i kontrolować ogólną wiedzę studenta z obranego działu nauk orientalistycznych jest egzamin wymieniony w § 1 pod B. 6.

§ 4. Każdy trymestr studjów studenta będzie mu zaliczony do magisterjum, jeżeli łączna liczba godzin wykładów i ćwiczeń, przesłuchanych i odrobionych z zakresu wiedzy, odpowiadającego § 1 niniejszego rozporządzenia będzie wynosiła co najmniej 7 godzin tygodniowo.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 17 września 1927 roku

**w sprawie programu studjów i egzaminów w zakresie
geologii i paleontologii na stopień magistra filozofji.**

§ 1. Egzaminy z zakresu geologii i paleontologii na stopień magistra filozofji oraz warunki dopuszczenia do nich są następujące:

A. Egzaminy obowiązujące każdego studenta, studjującego w powyższym zakresie:

1. Matematyka dla przyrodników. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny.

2. Fizyka doświadczalna. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 3 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów i po zdaniu egzaminu z matematyki. Egzamin jest ustny.

3. Chemja ogólna (nieorganiczna, organiczna i fizyczna). Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 12 godzin w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

4. Zasady zoologii ogólnej i systematyki. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

5. Zasady botaniki ogólnej i systematyki. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w roz-

miarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

6. Krystalografja i mineralogja. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 3 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

7. Petrografja (kurs ogólny). Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

8. Geografja fizyczna. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 2 trymestrów. Egzamin jest ustny.

Egzamin ten obowiązuje tylko studentów, wybierających grupę geologiczną.

9. Główne zasady nauk filozoficznych. Egzamin jest ustny.

B. Do wyboru przez studenta jedna z następujących grup egzaminów:

a) Grupa geologiczna:

10. Geologja ogólna. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

11. Geologja stratygraficzna. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 6 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

12. Budowa geologiczna ziem polskich. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń i odbyciu przepisanych wycieczek naukowych. Egzamin jest ustny.

13. Paleontologja. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

b) Grupa paleontologiczna:

10. Anatomja porównawcza. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

11. Geografja zwierząt lub roślin. Egzamin jest ustny.

12. Geologja ogólna historyczna i regjonalna z uwzględnieniem szczególnem Polski. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów. Egzamin jest ustny.

13. Paleontologja. Egzamin ten student może zdawać po zaliczeniu mu ćwiczeń w rozmiarach co najmniej 2 godzin tygodniowo w ciągu 3 trymestrów i practicum w ciągu 2 trymestrów. Egzamin jest ustny.

Warunkiem dopuszczenia studenta do ćwiczeń z jakiegokolwiek przedmiotu, wymienionego w obrębie wybranej przez studenta grupy, jest zdanie uprzednio co najmniej 3 egzaminów z grupy A.

§ 2. Temat pracy magisterskiej student może otrzymać po odbyciu wszystkich ćwiczeń wymienionych pod A) oraz w p. 11 pod B a) lub w punkcie 13 pod B. b).

Praca magisterska winna być wykonana pod kontrolą właściwego profesora na temat z dziedziny grupy, wybranej przez studenta z wymienionych w § 1 pod B.

§ 3. Ostatnim egzaminem, przy którym Podkomisja Egzaminacyjna kontroluje całokształt wiedzy studenta z zakresu obranej przezeń dziedziny, jest:

- a) dla grupy geologicznej — geologja,
- b) dla grupy paleontologicznej — paleontologja.

Na tym egzaminie Podkomisja przeprowadza dyskusję nad pracą magisterską.

§ 4. Każdy trymestr studjów studenta będzie mu zaliczony do magisterjum, jeżeli łączna liczba godzin wykładów, przesłuchanych z zakresu wiedzy, odpowiadającego § 1 niniejszego rozporządzenia i godzin ćwiczeń z tegoż zakresu wiedzy, będzie wynosiła co najmniej 15 godzin tygodniowo.

ZARZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 8 lutego 1928 roku

w sprawie programu studjów i egzaminów na wydziałach teologii katolickiej w uniwersytetach na stopień magistra teologii.

§ 1. Niższym stopniem naukowym, przewidzianym w art. 95 ustawy o szkołach akademickich, jest na wydziałach teologicznych stopień magistra teologii.

Stopień magistra teologii jest dowodem zakończenia studjów wyższych teologicznych oraz warunkiem uzyskania wyższego stopnia naukowego z teologii (stopień doktora), przewidzianego w tymże artykule ustawy o szkołach akademickich.

§ 2. Uzyskanie przez studenta stopnia magistra teologii jest uwarunkowane:

a) zaliczeniem przesłuchanych w charakterze studenta 15 trymestrów wykładów teologii z zastosowaniem się

do programu studjów określonego w § 6 niniejszego rozporządzenia,

b) przyjęciem pracy magisterskiej i

c) zdaniem z wynikiem pomyślnym przepisanych programem egzaminów.

§ 3. Student teologii, pragnący otrzymać stopień magistra na wydziale teologicznym, powinien uczęszczać na wspomniany wydział przynajmniej przez trzy ostatnie semestry i złożyć pracę magisterską.

Rada Wydziałowa może uznać studja teologiczne w uniwersytetach zagranicznych, seminarjach biskupich lub szkołach zakonnych w całości lub w części za równorzędne, o ile czynią zadość wymaganiom programu studjów na wydziale teologicznym uniwersytetów państwowych polskich.

§ 4. Egzaminy, przewidziane w § 2 p. c) niniejszego rozporządzenia, student zdaje z każdego przedmiotu, wchodzącego w skład programu magisterjum teologicznego w toku studjów.

Jako dowód zdania egzaminów z pomyślnym wynikiem student otrzymuje odpowiednie świadectwo z egzaminu.

§ 5. Student może się zgłosić do Komisji Egzaminacyjnej w celu otrzymania tematu pracy magisterskiej po pierwszym roku studjów.

Temat pracy student obiera z dziedziny któregośkolwiek przedmiotu, wykładanego na wydziale. Komisja Egzaminacyjna zatwierdza temat.

Praca magisterska powinna wykazać, że student zna metody naukowe i umie się nimi posługiwać, tudzież, że opanował dokładnie przedmiot swej pracy. Prace ocenia Komisja Egzaminacyjna na wniosek właściwego profesora.

Za pracę magisterską może być uznana przez Komisję Egzaminacyjną na wniosek właściwego profesora poważniejsza praca seminaryjna lub jakakolwiek inna praca studenta.

Komisja Egzaminacyjna może zarządzić przeprowadzenie ze studentem dyskusji na temat jego pracy magisterskiej.

Gdyby praca magisterska została odrzucona, może student przedstawić tę samą pracę poprawioną, lub inną, ponownie, ale nie wcześniej, niż po upływie trzech miesięcy. Po raz trzeci może student przedstawić pracę magisterską tylko na podstawie osobnej uchwały Rady Wydziałowej, na wniosek właściwego profesora.

§ 6. Egzaminy z zakresu teologii katolickiej na stopień magistra teologii są następujące:

1. Filozofja chrześcijańska i historja filozofji,
2. Nauki biblijne Starego Zakonu,
3. Nauki biblijne Nowego Zakonu,
4. Historja Kościoła Katolickiego,
5. Teologja fundamentalna (apologetyka),
6. Teologja dogmatyczna,
7. Teologja moralna ogólna i szczegółowa,
8. Prawo kanoniczne,
9. Teologja pastoralna z liturgiką i homiletyką,
10. Pedagogika, katechetyka i metodyka.

Podczas studjów student jest obowiązany zdać następujące kollokwja:

- a) język hebrajski,
- b) język grecki biblijny,
- c) patrologję,
- d) socjologję,
- e) historję sztuki kościelnej.

Student zobowiązany jest w czasie studjów odbyć co najmniej 6 trymestrów ćwiczeń w któremkolwiek seminarjum z uwzględnieniem obowiązujących proseminarjów.

§ 7. Każdy trymestr studjów studenta będzie mu zaliczony do magisterjum, jeżeli łączna liczba godzin wykładów i ćwiczeń przesłuchanych i odrobionych z zakresu wiedzy, odpowiadającego § 1 niniejszego rozporządzenia, będzie wynosiła co najmniej 10 godzin tygodniowo.

§ 8. Po zdaniu wszystkich przepisanych egzaminów, przyjęciu pracy magisterskiej i stwierdzeniu przez Komisję Egzaminacyjną dopełnienia innych warunków, wymaganych przez program, student otrzymuje dyplom magistra według wzoru, ustalonego w § 12 niniejszego rozporządzenia, wymieniający wszystkie świadectwa egzaminowe z ocenami (celująco, dobrze, dostatecznie), temat i ocenę pracy magisterskiej.

Świadectwa egzaminowe Komisja egzaminacyjna zatrzymuje w aktach po wydaniu dyplomu.

§ 9. W razie niepomyślnego wyniku egzaminów egzamin może być powtórzony w czasie, oznaczonym przez Komisję Egzaminacyjną.

W razie dwukrotnego niepomyślnego wyniku egzaminu student może zdawać egzamin po raz trzeci tylko na zasadzie uchwały Rady Wydziałowej.

§ 10. Egzaminatorami są wszyscy honorowi, zwyczajni i nadzwyczajni profesorowie Wydziału. W wypadkach wyjątkowych Rada Wydziałowa może powołać na egzaminatora zastępcę profesora, docenta lub profesora innego Wydziału.

Komisja Egzaminacyjna składa się z dziekana lub jego zastępcy, jako przewodniczącego, z profesora wykładającego odnośny przedmiot, jako głównego egzaminatora i z asesora, którego wyznacza dziekan z pomiędzy profesorów Wydziału. Wynik egzaminu ocenia Komisja na wniosek głównego egzaminatora wedle stopni: celujący, dobry, dostateczny i niedostateczny.

Uchwały Komisji Egzaminacyjnej zapadają większością głosów.

§ 11. Opłaty egzaminacyjne ustanawia osobne rozporządzenie.

§ 12. Stopień magistra teologii nadaje kandydatowi w imieniu Rady Wydziałowej dziekan, przez wręczenie mu dyplomu o brzmieniu następującem:

Uniwersytet
Wydział
L.

DYPLOM MAGISTRA TEOLOGJI

Ks. (imię i nazwisko), urodzony dnia . . . roku . . .
w (miejsce urodzenia — miejscowość, powiat, województwo)
odbył przepisane studia w Uniwersytecie
na Wydziale i zdał następujące egzaminy:

z	z wynikami
z	z wynikami
z	z wynikami
z	z wynikami
z	z wynikami
z	z wynikami
z	z wynikami
z	z wynikami
z	z wynikiem
z	z wynikiem

oraz przedstawił z wynikiem pracę
magisterską na temat

Wobec tego Rada Wydziału Uniwersy-
tetu na wniosek Komisji Egzamina-
cyjnej nadaje ks. stopień magi-
stra teologii, jako dowód zakończenia studiów uniwersytec-
kich.

Miejscowość Data

M. P. Rektor Dziekan

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma moc obowiązującą dla studentów, którzy

z początkiem roku akademickiego 1927/28 rozpoczęli lub później rozpoczną studia na wydziałach teologicznych.

Studenci, którzy rozpoczęli studia wcześniej, mogą uzyskać stopień magistra teologii, o ile Rada Wydziałowa uzna ich studia i egzaminy za wystarczające i o ile przedstawią pracę naukową, czyniącą zadość wymaganiom, określonym w § 5 niniejszego rozporządzenia.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 26 października 1928 roku

**w sprawie programu studjów i egzaminów w zakresie
m u z y k o l o g j i na stopień magistra filozofji.**

§ 1. Egzaminy z zakresu muzykologii na stopień magistra filozofji oraz warunki dopuszczenia do nich są następujące:

A. Egzaminy, obowiązujące każdego studenta, studjującego w powyższym zakresie:

1. Systematyka muzykologii. Egzamin jest ustny.
2. Historia muzyki w zarysie ze szczególnem uwzględnieniem muzyki polskiej. Egzamin jest ustny.
3. Teorja i historia form muzycznych. Egzamin jest ustny.
4. Paleografja muzyczna w zarysie. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny.
5. Akustyka, fizjologja i psychologja muzyczna. Egzamin jest ustny.
6. Teorja i historia harmonji i kontrapunktu. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny.
7. Instrumenty i ich historia. Egzamin jest ustny.
8. Etnologja muzyczna w zarysie. Egzamin jest ustny.

Warunkiem dopuszczenia studentów do egzaminów pod 3, 4, 6, 7, 8 jest wykazanie się świadectwem czynnego udziału w ćwiczeniach (proseminarjum) przez 6 trymestrów.

9. Metodyka badań z zakresu historii muzyki. Egzamin jest ustny.

Warunkiem dopuszczenia studenta do egzaminu pod 9) jest wykazanie się świadectwem czynnego udziału w seminarjum tego przedmiotu przez 5 trymestrów.

10. Główne zasady nauk filozoficznych ze specjalnem uwzględnieniem estetyki muzyki. Egzamin jest ustny.

11. Dzieje szczegółowe jednego rodzaju lub jednej formy muzyki lub jednego okresu historii muzyki. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny, lub tylko ustny, zależnie od decyzji Podkomisji Egzaminacyjnej.

Warunkiem dopuszczenia studentów do egzaminu pod 11) jest wykazanie się świadectwem czynnego udziału w ćwiczeniach proseminaryjnych i seminaryjnych w łącznej ilości 9 trymestrów.

B. Do wyboru przez studenta egzamin z jakiegokolwiek przedmiotu, dla którego jest przewidziany program osobnem rozporządzeniem w zmniejszonym zakresie.

§ 2. Temat pracy magisterskiej student może otrzymać po zdaniu egzaminów wymienionych w § 1 pod 1—7. Praca magisterska winna być wykonana na temat z dziedziny egzaminu wymienionego w § 1 pod 11).

§ 3. Ostatnim egzaminem, przy którym Podkomisja Egzaminacyjna przeprowadzać będzie ze studentem dyskusję na temat jego pracy magisterskiej i kontrolować ogólną znajomość wiedzy studenta z zakresu muzykologii, jest egzamin wymieniony w § 1 pod 11).

§ 4. Każdy trymestr studjów studenta będzie mu zaliczony do magisterjum, jeżeli łączna liczba godzin wykładów i ćwiczeń przesłuchanych i odrobionych z zakresu wiedzy, odpowiadającego § 1 niniejszego rozporządzenia, będzie wynosiła co najmniej 10 godzin tygodniowo.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 7 kwietnia 1930 roku

**w sprawie programu studjów i egzaminów w zakresie
socjologii na stopień magistra filozofji.**

§ 1. Egzaminy z socjologii na stopień magistra filozofji oraz warunki dopuszczenia do nich są następujące:

A. Egzaminy, obowiązujące każdego studenta, studjującego w powyższym zakresie:

1. Zarys socjologii systematycznej. Egzamin jest ustny i pisemny pod nadzorem, lub tylko ustny, zależnie od decyzji Podkomisji Egzaminacyjnej.

2. Historia w zakresie jednej z katedr uniwersyteckich (zwłaszcza historia społeczna, historia kultury lub historia gospodarcza). Egzamin jest ustny.

3. Etnologia z etnografją lub statystyka z demografją. Egzamin jest ustny.

4. Historia socjologii. Egzamin jest pisemny pod nadzorem i ustny.

5. Metodyka i technologia badań socjologicznych. Egzamin jest ustny.

Obowiązkowy jest co najmniej roczny czynny udział w badaniach terenowych lub w opracowywaniu źródeł historycznych dla celów socjologii pod kierunkiem profesora.

6. Główne zasady nauk filozoficznych ze szczególnem uwzględnieniem psychologii. Egzamin jest ustny.

Egzamin, wymieniony pod 1), może student zdawać po 6 trymestrach studjów (uczęszczania na wykłady i brania udziału w ćwiczeniach seminaryjnych).

Warunkiem przypuszczenia do egzaminów, wymienionych pod 2) i 3), jest przedstawienie dowodu czynnego udziału co najmniej przez 3 trymestry w proseminarjum historycznym, względnie w seminarjum wybranego przedmiotu.

B. 7. Do wyboru przez studenta specjalnie pogłębiony jeden dział socjologii, wybrany w porozumieniu z profesorem. Egzamin jest ustny i pisemny pod nadzorem.

C. 8. Do wyboru przez studenta jeden z przedmiotów, reprezentowanych w dziale humanistycznym, dla którego jest przewidziany osobnem rozporządzeniem program, w zmniejszonym zakresie lub z działu przyrodniczego geografja, względnie antropologja.

Zamiast egzaminu powyższego student może wybrać egzamin z dziedziny nauk prawno-ekonomicznych, a więc z ekonomji, teorii państwa lub ogólnej teorii prawa.

§ 2. Temat pracy magisterskiej student może otrzymać po zdaniu egzaminów, wymienionych w § 1, pod 1—4 względnie 5, zaleźnie od zgody profesora. Praca magisterska winna być wykonana na temat z dziedziny socjologii teoretycznej lub z socjologii praktycznej, z uwzględnieniem zagadnień teoretyczno-socjologicznych, wiążących się z obranym praktycznym tematem. Zadaniem pracy magisterskiej jest wykazanie, że student posiadał umiejętność samodzielnego operowania na obranym lub wskazanym materiale metodą naukową.

§ 3. Ostatnim egzaminem, przy którym Podkomisja Egzaminacyjna przeprowadzać będzie ze studentem dyskusję na temat jego pracy magisterskiej i kontrolować ogólną znajomość wiedzy studenta z zakresu socjologii, jest egzamin, wymieniony w § 1 pod B. 7).

§ 4. Każdy trymestr studjów studenta będzie mu zaliczony do magisterjum, jeżeli łącznie liczba godzin wykładów i ćwiczeń, przesłuchanych i odrobionych z zakresu wiedzy, odpowiadającego § 1 niniejszego rozporządzenia, będzie wynosiła co najmniej 10 godzin tygodniowo.

II.

Uprawnienia Magistrów Filozofji.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 22 marca 1927 roku

w sprawie stopnia magistra filozofji, magistra wychowania fizycznego, inżyniera chemika i inżyniera elektrotechnika, dyplomów Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, dyplomów wydziałów rolniczych, leśnych i rolniczo-leśnych przy uniwersytetach, względnie politechnikach oraz świadectw z egzaminu z rysunku, muzyki i śpiewu, robót ręcznych i ćwiczeń cielesnych, jako warunku dopuszczenia do egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich.

§ 1. Do zdawania egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich uprawnia:

a) stopień magistra filozofji, uzyskany na podstawie rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 26 listopada 1925 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 8 (170) z 1926 r., poz. 65), względnie jednego z następujących rozporządzeń, ogłoszonych w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa W. R. i O. P. Nr. 8/170 z 1926 r., a mianowicie:

stopień magistra filozofji w zakresie filologii polskiej — na podstawie rozporządzenia z dnia 26 marca 1926 r. L. IV. S. W. 4153/26,

stopień magistra filozofji w zakresie filologii słowiańskiej — na podstawie rozporządzenia z dnia 26 marca 1926 r. L. IV. S. W. 4158/26,

stopień magistra filozofji w zakresie filologii klasycznej — na podstawie rozporządzenia z dnia 26 marca 1926 r. L. IV. S. W. 4154/26,

stopień magistra filozofji w zakresie filologii angielskiej — na podstawie rozporządzenia z dnia 26 marca 1926 r. L. IV. S. W. 4157/26,

stopień magistra filozofji w zakresie filologii francuskiej — na podstawie rozporządzenia z dnia 26 marca 1926 r. L. IV. S. W. 4155/26,

stopień magistra filozofji w zakresie filologii niemieckiej — na podstawie rozporządzenia z dnia 26 marca 1926 r. L. IV. S. W. 4156/26,

stopień magistra filozofji w zakresie historii — na podstawie rozporządzenia z dnia 2 kwietnia 1926 r. L. IV. S. W. 4159/26,

stopień magistra filozofji w zakresie geografji — na podstawie rozporządzenia z dnia 19 marca 1926 r. L. IV. S. W. 3671/26,

stopień magistra filozofji w zakresie matematyki — na podstawie rozporządzenia z dnia 12 marca 1926 r. L. IV. S. W. 3122/26,

stopień magistra filozofji w zakresie fizyki — na podstawie rozporządzenia z dnia 12 marca 1926 r. L. IV. S. W. 3123/26,

stopień magistra filozofji w zakresie chemji — na podstawie rozporządzenia z dnia 12 marca 1926 r. L. IV. S. W. 3124/26,

stopień magistra filozofji w zakresie botaniki — na podstawie rozporządzenia z dnia 12 marca 1926 r. L. IV. S. W. 3125/26,

stopień magistra filozofji w zakresie zoologii wraz z anatomją porównawczą — na podstawie rozporządzenia z dnia 19 marca 1926 r. L. IV. S. W. 3668/26,

stopień magistra filozofji w zakresie biologji ogólnej — na podstawie rozporządzenia z dnia 19 marca 1926 r. L. IV. S. W. 3669/26,

stopień magistra filozofji w zakresie krystalografji, mineralogji i petrografji — na podstawie rozporządzenia z dnia 19 marca 1926 r. L. IV. S. W. 3670/26,

stopień magistra filozofji w zakresie nauk filozoficznych — na podstawie rozporządzenia z dnia 2 kwietnia 1926 r. L. IV. S. W. 4161/26,

stopień magistra filozofji w zakresie pedagogiki — na podstawie rozporządzenia z dnia 2 kwietnia 1926 r. L. IV. S. W. 4160/26,

b) stopień magistra wychowania fizycznego, uzyskany na podstawie rozporządzenia z dnia 28 września 1926 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 14 (176) z 1926 r., poz. 186).

§ 2. Po zdaniu egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich, określonego rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 października 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 859), magister filozofji otrzymuje kwalifikacje zawodowe do nauczania następują-

cych przedmiotów w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich, a mianowicie:

Magister filozofji, który uzyskał ten stopień w zakresie filologii polskiej —

a) do nauczania języka polskiego jako przedmiotu głównego;

b) o ile zdał egzaminy z gramatyki opisowej języka francuskiego i z historii literatury francuskiej, przewidziane programem magisterjum z filologii francuskiej (§ 1. A. 1, 3), oraz o ile przy egzaminie państwowym na nauczyciela szkół średnich wykaże się znajomością języka francuskiego w słowie i w piśmie — do nauczania języka francuskiego jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z gramatyki opisowej i fonetyki niemieckiej i z zarysu ogólnych dziejów literatury niemieckiej, przewidziane programem magisterjum z filologii niemieckiej (§ 1 A. 1. 3.), oraz o ile przy egzaminie państwowym na nauczyciela szkół średnich wykaże się znajomością języka niemieckiego w słowie i w piśmie, — do nauczania języka niemieckiego jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z gramatyki opisowej języka angielskiego i z zarysu dziejów angielskich, przewidziane programem magisterjum z filologii angielskiej (§ 1 A. 1, 2), oraz o ile przy egzaminie państwowym na nauczyciela szkół średnich wykaże się znajomością języka angielskiego w słowie i w piśmie, — do nauczania języka angielskiego jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z dziejów starożytnych, średniowiecznych, nowożytnych i nowoczesnych, przewidziane programem magisterjum z historii (§ 1 A. 2, 3, 4), — do nauczania historii jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z logiki i metodologii ogólnej, z psychologii ogólnej oraz bądź z etyki, bądź z estetyki, bądź z psychologii eksperymentalnej, przewidziane programem magisterjum z nauk filozoficznych (§ 1 A. 2. 3. B. 4.), — do nauczania propedeutyki filozofji jako przedmiotu dodatkowego.

Magister filozofji, który uzyskał ten stopień w zakresie filologii słowiańskiej —

a) do nauczania jednego z języków słowiańskich (ruskiego, białoruskiego, rosyjskiego), jako przedmiotu głównego i języka polskiego, jako przedmiotu dodatkowego;

b) o ile zdał egzaminy z gramatyki opisowej języka francuskiego i z historii literatury francuskiej, przewidziane programem magisterjum z filologii francuskiej (§ 1 A. 1. 3.), oraz o ile przy egzaminie państwowym na nauczyciela szkół średnich wykaże się znajomością języka francuskiego w słowie i w piśmie, — do nauczania języka francuskiego jako

przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z gramatyki opisowej i fonetyki niemieckiej i z zarysu ogólnych dziejów literatury niemieckiej, przewidziane programem magisterjum z filologii niemieckiej (§ 1 A. 1. 3.), oraz o ile przy egzaminie państwowym na nauczyciela szkół średnich wykaże się znajomością języka niemieckiego w słowie i w piśmie, — do nauczania języka niemieckiego jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z gramatyki opisowej języka angielskiego i z zarysu dziejów angielskich, przewidziane programem magisterjum z filologii angielskiej (§ 1 A. 1. 2.), oraz o ile przy egzaminie państwowym na nauczyciela szkół średnich wykaże się znajomością języka angielskiego w słowie i w piśmie, — do nauczania języka angielskiego jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z logiki i metodologii ogólnej, z psychologii ogólnej oraz bądź z etyki, bądź z estetyki, bądź z psychologii eksperymentalnej, przewidziane programem magisterjum z nauk filozoficznych (§ 1 A. 2. 3. B. 4.), — do nauczania propedeutyki filozofji jako przedmiotu dodatkowego.

Magister filozofji, który uzyskał ten stopień w zakresie filologii klasycznej —

a) do nauczania filologii klasycznej (języka łacińskiego, greckiego i kultury klasycznej) jako przedmiotu głównego oraz historii starożytnej jako przedmiotu dodatkowego;

b) o ile zdał egzaminy z gramatyki opisowej współczesnej polszczyzny, z podstawowych wiadomości z historycznej gramatyki języka polskiego i dialektologii, oraz z historii literatury polskiej, przewidziane programem magisterjum z filologii polskiej (§ 1 A. 1. 3. 4.), — do nauczania języka polskiego jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z gramatyki opisowej języka francuskiego i z historii literatury francuskiej, przewidziane programem magisterjum z filologii francuskiej (§ 1 A. 1. 3.), oraz o ile przy egzaminie państwowym na nauczyciela szkół średnich wykaże się znajomością języka francuskiego w słowie i w piśmie, — do nauczania języka francuskiego jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z gramatyki opisowej i fonetyki niemieckiej i z zarysu ogólnych dziejów literatury niemieckiej, przewidziane programem magisterjum z filologii niemieckiej (§ 1. A. 1. 3.), oraz o ile przy egzaminie państwowym na nauczyciela szkół średnich wykaże się znajomością języka niemieckiego w słowie i w piśmie, — do nauczania języka niemieckiego jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z gramatyki opisowej języka angielskie-

go i z zarysu dziejów angielskich, przewidziane programem magisterjum z filologii angielskiej (§ 1. A. 1. 2.); oraz ile przy egzaminie państwowym na nauczyciela szkół średnich wykaże się znajomością języka angielskiego w słowie i w piśmie, — do nauczania języka angielskiego jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z dziejów starożytnych, średniowiecznych, nowożytnych i nowoczesnych, przewidziane programem magisterjum z historii (§ 1. A. 2. 3. 4.), — do nauczania historii jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z logiki i metodologii ogólnej, z psychologii ogólnej oraz bądź z etyki, bądź z estetyki bądź z psychologii eksperymentalnej, przewidziane programem magisterjum z nauk filozoficznych (§ 1 A. 2. 3. B. 4.), — do nauczania propedeutyki filozofji jako przedmiotu dodatkowego.

Magister filozofji, który uzyskał ten stopień w zakresie filologii francuskiej —

a) do nauczania języka francuskiego jako przedmiotu głównego;

b) o ile zdał egzaminy z gramatyki opisowej współczesnej polszczyzny, z podstawowych wiadomości z historycznej gramatyki języka polskiego i dialektologii, oraz z historii literatury polskiej, przewidziane programem magisterjum z filologii polskiej (§ 1 A. 1. 3. 4.), — do nauczania języka polskiego jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z gramatyki opisowej i fonetyki niemieckiej i z zarysu ogólnych dziejów literatury niemieckiej, przewidziane programem magisterjum z filologii niemieckiej (§ 1 A. 1. 3.), oraz o ile przy egzaminie państwowym na nauczyciela szkół średnich wykaże się znajomością języka niemieckiego w słowie i w piśmie, — do nauczania języka niemieckiego jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z gramatyki opisowej języka angielskiego i z zarysu dziejów angielskich przewidziane programem magisterjum z filologii angielskiej (§ 1 A. 1. 2.), oraz o ile przy egzaminie państwowym na nauczyciela szkół średnich wykaże się znajomością języka angielskiego w słowie i w piśmie, — do nauczania języka angielskiego jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z logiki i metodologii ogólnej, z psychologii ogólnej oraz bądź z etyki, bądź z estetyki, bądź z psychologii eksperymentalnej, przewidziane programem magisterjum z nauk filozoficznych (§ 1 A. 2. 3. B. 4.), — do nauczania propedeutyki filozofji jako przedmiotu dodatkowego.

Magister filozofji, który uzyskał ten stopień w zakresie filologii angielskiej —

a) do nauczania języka angielskiego jako przedmiotu głównego;

b) o ile zdał egzaminy z gramatyki opisowej współczesnej polszczyzny, z podstawowych wiadomości z historycznej gramatyki języka polskiego i dialektologii, oraz z historii literatury polskiej, przewidziane programem magisterjum z filologii polskiej (§ 1 A. 1. 3. 4.), — do nauczania języka polskiego jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z gramatyki opisowej języka francuskiego i z historii literatury francuskiej, przewidziane programem magisterjum z filologii francuskiej (§ 1 A. 1. 3.), oraz o ile przy egzaminie państwowym na nauczyciela szkół średnich wykaże się znajomością języka francuskiego w słowie i w piśmie, — do nauczania języka francuskiego jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z gramatyki opisowej, fonetyki niemieckiej i z zarysu ogólnych dziejów literatury niemieckiej, przewidziane programem magisterjum z filologii niemieckiej (§ 1. A. 1. 3.), oraz o ile przy egzaminie państwowym na nauczyciela szkół średnich wykaże się znajomością języka niemieckiego w słowie i w piśmie, — do nauczania języka niemieckiego jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z logiki i metodologii ogólnej, z psychologii ogólnej oraz bądź z etyki, bądź z estetyki, bądź z psychologii eksperymentalnej, przewidziane programem magisterjum z nauk filozoficznych (§ 1 A. 2. 3. B. 4.), — do nauczania propedeutyki filozofii jako przedmiotu dodatkowego.

Magister filozofji, który uzyskał ten stopień w zakresie filologii niemieckiej —

a) do nauczania języka niemieckiego jako przedmiotu głównego;

b) o ile zdał egzaminy z gramatyki opisowej współczesnej polszczyzny, z podstawowych wiadomości z historycznej gramatyki języka polskiego i dialektologii, oraz z historii literatury polskiej przewidziane programem magisterjum z filologii polskiej (§ 1 A. 1. 3. 4.), — do nauczania języka polskiego jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z gramatyki opisowej języka francuskiego i z historii literatury francuskiej przewidziane programem magisterjum z filologii francuskiej (§ 1. A. 1. 3.), oraz o ile przy egzaminie państwowym na nauczyciela szkół średnich wykaże się znajomością języka francuskiego w słowie i w piśmie, — do nauczania języka francuskiego jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z gramatyki opisowej języka angielskiego i z zarysu dziejów angielskich, przewidziane programem magisterjum z filologii angielskiej (§ 1. A. 1. 2.), oraz o ile

przy egzaminie państwowym na nauczyciela szkół średnich wykaże się znajomością języka angielskiego w słowie i w piśmie, — do nauczania języka angielskiego jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z logiki i metodologii ogólnej, z psychologii ogólnej oraz bądź z etyki, bądź z estetyki, bądź z psychologii eksperymentalnej, przewidziane programem magisterjum z nauk filozoficznych (§ 1 A. 2. 3. B. 4.), — do nauczania propedeutyki filozofji jako przedmiotu dodatkowego.

Magister filozofji, który uzyskał ten stopień w zakresie historii —

a) do nauczania historii, jako przedmiotu głównego;

b) o ile zdał egzaminy z ekonomji i geografji ekonomicznej, przewidziane programem magisterjum z geografji (§ 1. B. d. 9. 10), — do nauczania nauki o Polsce współczesnej jako przedmiotu głównego; o ile zdał egzaminy z geologii, geografji ogólnej i geografji regionalnej, przewidziane programem magisterjum z geografji (§ 1 A. 1. 6. 7.), — do nauczania geografji jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z gramatyki opisowej współczesnej polszczyzny, z podstawowych wiadomości z historycznej gramatyki języka polskiego i dialektologii, oraz z historii literatury polskiej, przewidziane programem magisterjum z filologii polskiej (§ 1. A. 1. 3. 4.), — do nauczania języka polskiego jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z gramatyki opisowej języka francuskiego i z historii literatury francuskiej, przewidziane programem magisterjum z filologii francuskiej (§ 1. A. 1. 3.), oraz o ile przy egzaminie państwowym na nauczyciela szkół średnich wykaże się znajomością języka francuskiego w słowie i w piśmie — do nauczania języka francuskiego jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z gramatyki opisowej i fonetyki niemieckiej i z zarysu ogólnych dziejów literatury niemieckiej, przewidziane programem magisterjum z filologii niemieckiej (§ 1. A. 1. 3.), oraz o ile przy egzaminie państwowym na nauczyciela szkół średnich wykaże się znajomością języka niemieckiego w słowie i w piśmie — do nauczania języka niemieckiego jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z gramatyki opisowej języka angielskiego i z zarysu dziejów angielskich, przewidziane programem magisterjum z filologii angielskiej (§ 1. A. 1. 2.), oraz o ile przy egzaminie państwowym na nauczyciela szkół średnich wykaże się znajomością języka angielskiego w słowie i w piśmie, — do nauczania języka angielskiego jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy

z logiki i metodologii ogólnej, z psychologji ogólnej oraz bądź z etyki, bądź z estetyki, bądź z psychologji eksperymentalnej, przewidziane programem magisterjum z nauk filozoficznych (§ 1. A. 2. 3. B. 4.), — do nauczania propedeutyki filozofji jako przedmiotu dodatkowego.

Magister filozofji, który uzyskał ten stopień w zakresie geografji —

a) do nauczania geografji, geologii z mineralogją i kosmografji jako przedmiotów głównych;

b) o ile zdał egzaminy z ekonomji i geografji ekonomicznej, przewidziane programem jego magisterjum (§ 1. B. d. 9. 10.), — do nauczania nauki o Polsce współczesnej jako przedmiotu głównego; o ile zdał egzaminy z botaniki, zoologii i biologji ogólnej przewidziane programem magisterjum z biologji ogólnej (§ 1. A. 4. 5. 6.), — do nauczania przyrodoznawstwa (botaniki, zoologii, biologji ogólnej) jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z logiki i metodologii ogólnej, z psychologji ogólnej oraz psychologji eksperymentalnej, przewidziane programem magisterjum z nauk filozoficznych (§ 1. A. 2. 3. B. 4.), — do nauczania propedeutyki filozofji jako przedmiotu dodatkowego.

Magister filozofji, który uzyskał ten stopień w zakresie matematyki —

a) do nauczania matematyki jako przedmiotu głównego;

b) o ile zdał egzamin z jednego z działów fizyki teoretycznej przewidziane programem jego magisterjum (§ 1. C.), i egzamin z chemji dla przyrodników, przewidziany magisterjum z botaniki lub zoologii (§ 1. 3.), — do nauczania fizyki z chemją jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzamin z astronomji ogólnej, przewidziany programem jego magisterjum (§ 1. C.), — do nauczania kosmografji jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z logiki i metodologii ogólnej, z psychologji ogólnej oraz z logiki matematycznej i teorji mnogości, przewidziane programem magisterjum z nauk filozoficznych (§ 1. A. 2. 3. B. 4.), — do nauczania propedeutyki filozofji jako przedmiotu dodatkowego.

Magister filozofji, który uzyskał ten stopień w zakresie fizyki —

a) do nauczania fizyki jako przedmiotu głównego i matematyki jako przedmiotu dodatkowego;

b) o ile zdał egzaminy z chemji organicznej, nieorganicznej i fizycznej, przewidziane programem magisterjum z krytalografji, mineralogji i petrografji (§ 1. A. 3.), — do nauczania chemji jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał

egzamin z botaniki i zoologii, przewidziane programem magisterjum z biologji ogólnej (§ 1 A. 4. 5.), — do nauczania przyrodoznawstwa (botaniki, zoologii) jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzamin z logiki i metodologii ogólnej, z psychologji ogólnej oraz z logiki matematycznej i teorii mnogości, przewidziane programem magisterjum z nauk filozoficznych (§ 1 A. 2. 3. B. 4.), — do nauczania propedeutyki filozofji jako przedmiotu dodatkowego.

Magister filozofji, który uzyskał ten stopień w zakresie chemji —

a) do nauczania chemji jako przedmiotu głównego;

b) o ile zdał egzamin z mechaniki teoretycznej, fizyki doświadczalnej i fizyki teoretycznej, przewidziane programem magisterjum z fizyki (§ 1. 3. 5. 6.), — do nauczania fizyki jako przedmiotu głównego; o ile zdał egzamin z botaniki, zoologii, biologji ogólnej i zasad geologii, przewidziane programem magisterjum z biologji ogólnej (§ 1 A. 4. 5. 6. B. a. 8), — do nauczania przyrodoznawstwa (nauk biologicznych) jako przedmiotu głównego i geologii jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzamin z logiki i metodologii ogólnej, z psychologji ogólnej oraz z logiki matematycznej i teorii mnogości, przewidziane programem magisterjum z nauk filozoficznych (§ 1 A. 2. 3. B. 4.), — do nauczania propedeutyki filozofji jako przedmiotu dodatkowego.

Magister filozofji, który uzyskał ten stopień w zakresie botaniki —

a) do nauczania przyrodoznawstwa (nauk biologicznych) jako przedmiotu głównego i geologii jako przedmiotu dodatkowego;

b) o ile zdał egzamin z geografji ogólnej i geografji regionalnej, przewidziane programem magisterjum z geografji (§ 1 A. 6. 7.), — do nauczania geografji jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzamin z logiki i metodologii ogólnej, z psychologji ogólnej oraz z psychologji eksperymentalnej, przewidziane programem magisterjum z nauk filozoficznych (§ 1 A. 2. 3. B. 4.), — do nauczania propedeutyki filozofji jako przedmiotu dodatkowego.

Magister filozofji, który uzyskał ten stopień w zakresie zoologii wraz z anatomją porównawczą —

a) do nauczania przyrodoznawstwa (nauk biologicznych) jako przedmiotu głównego i geologii jako przedmiotu dodatkowego;

b) o ile zdał egzamin z geografji ogólnej i geografji regionalnej, przewidziane programem magisterjum z geografji (§ 1 A. 6. 7.), — do nauczania geografji jako przed-

miotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z logiki i metodologii ogólnej, z psychologii ogólnej oraz z psychologii eksperymentalnej, przewidziane programem magisterjum z nauk filozoficznych (§ 1 A. 2. 3. B. 4.), — do nauczania propedeutyki filozofji jako przedmiotu dodatkowego.

Magister filozofji, który uzyskał ten stopień w zakresie biologji ogólnej —

a) do nauczania przyrodoznawstwa (nauk biologicznych) jako przedmiotu głównego;

b) o ile zdał egzamin z zasad geologii, przewidziany programem jego magisterjum (§ 1 B. a. 8.), — i mineralogji (C. 2.), — do nauczania geologii z mineralogją jako przedmiotu głównego; o ile zdał egzamin z zasad geologii, przewidziany jego magisterjum, oraz egzaminy z geografji ogólnej i regionalnej, przewidziane programem magisterjum z geografji (§ 1. A. 6. 7.) — do nauczania geografji jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z logiki i metodologii ogólnej, z psychologii ogólnej oraz z psychologii eksperymentalnej, przewidziane programem magisterjum z nauk filozoficznych (§ 1 A. 2. 3. B. 4.), — do nauczania propedeutyki filozofji jako przedmiotu dodatkowego.

Magister filozofji, który uzyskał ten stopień w zakresie krystalografji, mineralogji i petrografji —

a) do nauczania geologii z mineralogją jako przedmiotu głównego;

b) o ile zdał egzaminy, przewidziane programem jego magisterjum z grupy mineralogiczno-chemicznej (§ 1 B. b.), — do nauczania chemji jako przedmiotu głównego; o ile zdał egzaminy z botaniki, zoologii i biologji ogólnej, przewidziane programem magisterjum z biologji ogólnej (§ 1. A. 4. 5. 6.), — do nauczania przyrodoznawstwa (nauk biologicznych) jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z geografji ogólnej i geografji regionalnej, przewidziane programem magisterjum z geografji (§ 1 A. 6. 7.), — do nauczania geografji jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z logiki i metodologii ogólnej, z psychologii ogólnej oraz z psychologii eksperymentalnej, przewidziane programem magisterjum z nauk filozoficznych (§ 1 A. 2. 3. B. 4.), — do nauczania propedeutyki filozofji jako przedmiotu dodatkowego.

Magister filozofji, który uzyskał ten stopień w zakresie nauk filozoficznych —

a) do nauczania propedeutyki filozofji jako przedmiotu głównego;

b) o ile zdał egzaminy z przedmiotów pedagogicznych przewidziane programem magisterjum z pedagogiki (§ 1 A. 4. 5. 6. B.) — do nauczania przedmiotów pedagogicznych jako przedmiotu głównego; do nauczania zaś jako przedmiotu dodatkowego języka polskiego, jednego z języków słowiańskich, filologii klasycznej, matematyki, lub przyrodoznawstwa, o ile zdał egzaminy, objęte grupą A. programu oddzielnych magisterjów, przyczem — o ile chodzi o przyrodoznawstwo — wchodzi w rachubę grupa A. programu magisterjum z biologii ogólnej.

Magister filozofji, który uzyskał ten stopień w zakresie pedagogiki, — do nauczania pedagogiki i propedeutyki filozofji jako przedmiotów głównych.

§ 3. Magister wychowania fizycznego otrzymuje po zdaniu egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich (patrz wyżej § 2) kwalifikacje:

a) do nauczania ćwiczeń cielesnych i higieny jako przedmiotów głównych i somatologii jako przedmiotu dodatkowego;

b) o ile zdał egzaminy z botaniki, zasad zoologii, biologii ogólnej i zasad nauk filozoficznych, przewidziane magisterjum z biologii (§ 1. A. 4. 5. 6. 7.), — do nauczania przyrodoznawstwa (nauk biologicznych) jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z logiki i metodologii ogólnej, z psychologji ogólnej oraz z psychologji eksperymentalnej, przewidziane programem magisterjum z nauk filozoficznych (§ 1 A. 2. 3. B. 4.), — do nauczania propedeutyki filozofji jako przedmiotu dodatkowego.

§ 4. Inżynier chemik otrzymuje po zdaniu egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich (§ 2.) kwalifikacje do nauczania chemji jako przedmiotu głównego oraz fizyki jako przedmiotu dodatkowego.

Inżynier elektrotechnik otrzymuje po zdaniu wymienionego egzaminu kwalifikacje do nauczania fizyki jako przedmiotu głównego oraz chemji i matematyki jako przedmiotów dodatkowych.

§ 5. Osoby, posiadające dyplom Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie lub dyplom z ukończenia wydziału rolniczego lub leśnego lub rolniczo-leśnego w jednym z polskich uniwersytetów, względnie jednej z polskich szkół politechnicznych, otrzymują po zdaniu egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich (§ 2) kwalifikacje do nauczania przyrodoznawstwa jako przedmiotu głównego.

§ 6. Osoby, posiadające świadectwo egzaminu końcowego z rysunku, określonego rozporządzeniem Ministra Wy-

znań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 7 października 1924 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 18, poz. 180) otrzymują po zdaniu egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich (§ 2) kwalifikacje do nauczania rysunku jako przedmiotu głównego.

§ 7. Osoby, posiadające świadectwo egzaminu końcowego z muzyki i śpiewu, określonego rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 7 października 1924 r. (Dz. Urz. M. W. R. i O. P. Nr. 18, poz. 181) otrzymują po zdaniu egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich kwalifikacje do nauczania muzyki i śpiewu jako przedmiotu głównego.

§ 8. Osoby, posiadające świadectwo egzaminu końcowego z robót ręcznych, określonego rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 7 października 1924 r. (Dz. Urz. M. W. R. i O. P. Nr. 18 poz. 182) otrzymują po zdaniu egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich kwalifikacje do nauczania robót ręcznych jako przedmiotu głównego.

§ 9. Osoby, posiadające świadectwo egzaminu końcowego z ćwiczeń cielesnych, określonego rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 7. października 1924 r. (Dz. Urz. M. W. R. i O. P. Nr. 18, poz. 183) otrzymują po zdaniu egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich kwalifikacje do nauczania ćwiczeń cielesnych jako przedmiotu głównego.

§ 10. Kwalifikacje zawodowe, wynikające z paragrafów: 2—9, stwierdza Komisja Egzaminów Państwowych na Nauczycieli Szkół Średnich, wpisując je — zgodnie z przytoczonymi §§ — do dyplomu, wydawanego kandydatowi na podstawie rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. z 9 października 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 859, Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. z roku 1924 Nr. 18 str. 313), uzupełnionego rozporządzeniem Ministra W. R. i O. P. z dnia 19 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 140, Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 6, poz. 78). Postanowienie niniejsze zastępuje treść § 30 rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 9 października 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 859, Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 18, poz. 185), która przestaje obowiązywać.

§ 11. Kandydat, posiadający dyplom nauczyciela szkół średnich, może uzyskać od Komisji egzaminacyjnej, która dyplom ten wydała rozszerzenie swych kwalifikacji na nieobjęty nim przedmiot nauczania (główny lub dodatkowy) przez przedstawienie tejże Komisji świadectwa z egzaminów będących na podstawie niniejszego rozporządzenia

warunkiem uzyskania tych dalszych kwalifikacyj. Komisja stwierdza to rozszerzenie na odwrotnej stronie dyplomu z powołaniem się na niniejsze postanowienie. Stwierdzenie to powinno być opatrzone datą, nazwą i pieczęcią Komisji oraz podpisem jej przewodniczącego. Postanowienie niniejsze zastępuje treść § 31 rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 9. października 1924 roku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 859, Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 18, poz. 185), która przestaje obowiązywać.

§ 12. Szczegółowe zarządzenia co do uprawnień, jakie dają kwalifikacje zawodowe do nauczania pewnego przedmiotu jako dodatkowego, zostaną osobno wydane.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

ZARZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 21 czerwca 1928 roku

w sprawie uzupełnienia rozporządzenia o uprawnieniach do nauczania magistrów filozofji.

§ 1. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 22 marca 1927 r. w sprawie stopnia magistra filozofji, magistra wychowania fizycznego, inżyniera chemika i inżyniera elektrotechnika, dyplomów Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, dyplomów wydziałów rolniczych, leśnych i rolniczo-leśnych przy uniwersytetach, względnie politechnikach, oraz świadectw z egzaminu z rysunku, muzyki i śpiewu, robót ręcznych i ćwiczeń cielesnych, jako warunku dopuszczenia do egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 6, z r. 1927, poz. 82) uzupełniam jak następuje:

W § 2. w ustępie, dotyczącym uprawnień magistra filozofji, który uzyskał ten stopień w zakresie nauk filozoficznych, pod b) dodaje się jeszcze ustępy następujące:

1) o ile zdał egzaminy z gramatyki opisowej języka francuskiego i z historii literatury francuskiej, przewidziane programem magisterjum z filologii francuskiej (§ 1. A. l. 3), oraz o ile przy egzaminie państwowym na nauczyciela szkół średnich wykaże się znajomością języka francuskiego w słowie i w piśmie, do nauczania języka francuskiego jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z gramatyki opisowej i fonetyki niemieckiej i z zarysu ogólnych dziejów literatury niemieckiej, przewidziane programem

magisterjum z filologii niemieckiej (§ 1, A. 1. 3), oraz o ile przy egzaminie państwowym na nauczyciela szkół średnich wykaże się znajomością języka niemieckiego w słowie i w piśmie, — do nauczania języka niemieckiego jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z gramatyki opisowej języka angielskiego i z zarysu dziejów angielskich, przewidziane programem magisterjum z filologii angielskiej (§ 1. A. 1. 2), oraz o ile przy egzaminie państwowym na nauczyciela szkół średnich wykaże się znajomością języka angielskiego w słowie i w piśmie, — do nauczania języka angielskiego jako przedmiotu dodatkowego.

2) o ile zdał egzaminy z dziejów starożytnych, średniowiecznych, nowożytnych i nowoczesnych, przewidziane programem magisterjum z historii (§ 1. A. 2. 3. 4), — do nauczania historii jako przedmiotu dodatkowego.

3) o ile po zaliczeniu ćwiczeń w pracowni I. w pełnym zakresie zdał egzamin z fizyki doświadczalnej, oraz egzamin z matematyki dla przyrodników, przewidziany w magisterjum z chemji (§ 1. 1) — do nauczania fizyki jako przedmiotu dodatkowego.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z ważnością od 1 czerwca 1928 roku.

ZARZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 2 maja 1930 roku

**w sprawie uzupełnienia dotychczasowych przepisów
o uprawnieniach magistrów filozofji do nauczania w szkołach
średnich.**

Nawiązując do rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 22 marca 1927 r. w sprawie stopnia magistra filozofji, magistra wychowania fizycznego, inżyniera-chemika etc. jako warunku dopuszczenia do egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 6 poz. 82) oraz zarządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 21 czerwca 1928 roku w sprawie uzupełnienia rozporządzenia o uprawnieniach do nauczania magistrów filozofji (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 8, poz. 137), uzupełniam te przepisy i zarządzam, co następuje:

§ 1. Po zdaniu egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich, określonego rozporządzeniem z dnia 9. października 1924 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 18, poz.

185), magister filozofji otrzymuje kwalifikacje zawodowe do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich, a mianowicie:

1. Magister filozofji, który uzyskał ten stopień w zakresie geologii i paleontologii na podstawie rozporządzenia z dnia 17 września 1927 roku (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 12, poz. 194) —

a) do nauczania geologii z mineralogią jako przedmiotu głównego oraz przyrodoznawstwa (nauk biologicznych) jako przedmiotu dodatkowego;

b) o ile zdał egzaminy z elementów meteorologii ogólnej, geografji ogólnej i geografji regionalnej, przewidziane programem magisterjum z geografji (§ 1. A. 2. 6. 7) — do nauczania geografji jako przedmiotu głównego; o ile zdał egzaminy z logiki i metodologii ogólnej, z psychologji ogólnej oraz psychologji eksperymentalnej, przewidziane programem magisterjum z nauk filozoficznych (§ A. 2. 3. B. 4) — do nauczania propedeutyki filozofji jako przedmiotu dodatkowego.

2. Magister filozofji, który uzyskał ten stopień w zakresie astronomji na podstawie rozporządzenia z dnia 27. grudnia 1926 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 1 z r. 1927, poz. 7) —

a) do nauczania matematyki i kosmografji jako przedmiotów głównych;

b) o ile zdał egzaminy z mechaniki niebios i z jednego z działów fizyki teoretycznej, przewidziane jego magisterjum (§ 1 B. 9) oraz egzamin z chemji dla przyrodników, przewidziany magisterjum z botaniki lub zoologii (§ 1 p. 3) — do nauczania fizyki z chemją, jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z logiki i metodologii ogólnej, z psychologji ogólnej oraz z logiki matematycznej i teorii mnogości, przewidziane programem magisterjum z nauk filozoficznych (§1. A. 2. 3. B. 4.) — do nauczania propedeutyki filozofji jako przedmiotu dodatkowego.

3. Magister filozofji, który uzyskał ten stopień w zakresie językoznawstwa indoeuropejskiego na podstawie rozporządzenia z dnia 2. września 1927 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 12, poz. 192) lub magister filozofji, który uzyskał ten stopień w zakresie nauk orientalistycznych na podstawie rozporządzenia z dnia 17 września 1927 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 12 poz. 193) — o ile zdał egzaminy z gramatyki opisowej współczesnej polszczyzny, podstawowych wiadomości z historycznej gramatyki języka polskiego i dialektologii (z uwzględnieniem zasad nauki o języku) i z historii

literatury polskiej wraz z podstawowemi wiadomościami z teorii literatury, poetyki i stylistyki, przewidziane programem magisterjum z filologii polskiej (§ 1 A. 1. 3. 4.) — do nauczania języka polskiego jako przedmiotu dodatkowego; o ile zdał egzaminy z logiki i metodologii ogólnej, z psychologii ogólnej oraz bądź z etyki, bądź z estetyki, bądź z psychologii eksperymentalnej, przewidziane programem magisterjum z nauk filozoficznych (§ 1. A. 2. 3. B. 4) — do nauczania propedeutyki filozofji jako przedmiotu dodatkowego.

4. Magister filozofji, który uzyskał ten stopień w zakresie bądź filologii polskiej, bądź filologii słowiańskiej, bądź filologii francuskiej, bądź filologii angielskiej, bądź filologii niemieckiej, bądź historii — o ile zdał egzaminy ze wstępu do studjum filologii klasycznej, z gramatyki opisowej i zarysu gramatyki historycznej bądź języka greckiego, bądź języka łacińskiego, (wraz z metryką, retoryką i stylistyką łacińską), z historii literatury bądź greckiej bądź rzymskiej, ze szczególnem uwzględnieniem najważniejszych autorów, przedewszystkiem szkolnych oraz z wpływu świata klasycznego w kulturze nowożytnej, zwłaszcza polskiej, przewidziane programem magisterjum z filologii klasycznej (§ 1. A. 1. 2. 3. 4.) — do nauczania języka łacińskiego — lub języka greckiego zależnie od zdanych egzaminów, jako przedmiotu dodatkowego.

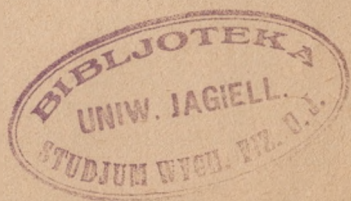
5. Magister filozofji, który uzyskał ten stopień w zakresie fizyki, o ile zdał egzamin z astronomji ogólnej, przewidziany programem magisterjum z matematyki (§ 1. C.) — do nauczania kosmografji jako przedmiotu dodatkowego.

6. Magister filozofji, który uzyskał ten stopień w zakresie chemji — do nauczania mineralogji, jako przedmiotu dodatkowego.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

III.

Egzaminy państwowe.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 października 1924 roku w sprawie egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 26 września 1922 r. dotyczącej kwalifikacyj zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 828), ustanawiam egzamin państwowy na nauczyciela szkół średnich i wydaję w tym względie następujące przepisy:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Warunki dopuszczenia do państwowego egzaminu na nauczyciela szkół średnich są następujące:

- a) obywatelstwo polskie;
- b) nieskazitelność pod względem moralnym;
- c) zdatność fizyczna do zawodu nauczycielskiego;
- d) uznany osobnem rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za uprawniający do zdawania egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich stopień magistra, uzyskany na wydziale filozoficznym (wzgl. na wydziale humanistycznym lub matematyczno-przyrodniczym) jednego z polskich uniwersytetów, — albo stopień magistra wychowania fizycznego, uzyskany na Wydziale lekarskim tychże uniwersytetów, — albo stopień inżyniera chemika lub inżyniera elektrotechnika, uzyskany w jednej z polskich szkół politechnicznych, — albo świadectwo z egzaminu z rysunku, muzyki i śpiewu, robót ręcznych, lub ćwiczeń cielesnych, jako przedmiotu nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich; osobne rozporządzenie określi, jakie dyplomy szkół akademickich — po odpowiedniem unormowaniu zakresu odnośnych studjów — zostaną uznane za równoważne powyżej wymienionym stopniom naukowym, względnie świadec-

twom, jako warunek dopuszczenia do egzaminu nauczycielskiego;

e) świadectwo odbycia — po spełnieniu warunku określonego punktem d) — co najmniej półtorarocznego teoretycznego i praktycznego studjum pedagogicznego w Państwowym Instytucie Pedagogicznym, lub w jednym z powołanych do tego przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uniwersytetów, albo w razie braku takiego świadectwa—dwuletnia zadowalająca praktyka nauczycielska w wymiarze przynajmniej 8 godzin tygodniowo w jednym z zakładów, wskazanych w tym celu przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, a dla kandydatów, posiadających stopień doktora, także praktyka roczna; kandydaci, posiadający magisterjum lub doktorat z pedagogiki, mogą uczynić zadość powyższemu warunkowi tylko przez odbycie przepisanej powyższej praktyki; warunki wstępu na wyżej wymienione studjum pedagogiczne, jak również warunki dopuszczenia do praktyki nauczycielskiej, określone zostaną osobnem rozporządzeniem; —

f) dowód praktycznej umiejętności prowadzenia zabaw i gier ruchowych, lub dowód usprawnienia w zakresie jednego ze sportów (pływanie, wiosłowanie, narciarstwo, piłka nożna, tenis, konna jazda, turystyka). Dowód taki stanowi świadectwo, wydane kandydatowi przez Państwowy Instytut Wychowania Fizycznego; Instytut wydaje takie świadectwo albo na podstawie bezpośredniego sprawdzenia sprawności kandydata, albo na podstawie zaświadczeń, wystawionych mu przez instytucje, które Instytut uzna za miarodajne.

§ 2. Państwowy egzamin na nauczyciela szkół średnich dzieli się na praktyczny, piśmienny i ustny. Wszystkie części egzaminu muszą się odbyć w całości w jednym terminie i przed jedną Komisją oraz w porządku tu wskazanym.

§ 3. Egzamin praktyczny polega na lekcji próbnej. Komisja Egzaminacyjna może od tego egzaminu zwolnić kandydata, jeśli władze szkolne uznały jego praktykę nauczycielską za zupełnie dobrą.

§ 4. Egzamin piśmienny obejmuje jedno wypracowanie pod nadzorem z zakresu pedagogiki, dydaktyki ogólnej lub dydaktyki szczegółowej danego przedmiotu nauczania na jeden z trzech zadanych kandydatowi tematów.

§ 5. Egzamin ustny obejmuje:

a) psychologję wychowawczą, pedagogikę i dydaktykę ogólną (teorję wychowania i nauczania), dydaktykę szczegółową odnośnego przedmiotu nauczania, organizację

szkolnictwa ze szczególnem uwzględnieniem szkolnictwa w Polsce, historję wychowania i higienę wychowawczą;

b) znajomość programów szkolnych (szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich), zwłaszcza w zakresie danego przedmiotu nauczania, ustaw oraz najważniejszych rozporządzeń, dotyczących szkolnictwa średniego, wreszcie należyte orjentowanie się w podręcznikach i pomocach szkolnych w zakresie danego przedmiotu nauczania.

§ 6. Kandydaci, posiadający świadectwo odbycia określonych w § 1, punkt e), studjów w Państwowym Instytucie Pedagogicznym, lub w jednym z powołanych do tego przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uniwersytetów, są uwolnieni od egzaminu piśmiennego (§ 4), o ile wykonali w Instytucie, względnie uniwersytecie dobrą pracę piśmienną z dziedziny nauk pedagogicznych, — od egzaminu praktycznego (§ 3), o ile w instytucie, względnie w uniwersytecie uczestniczyli skutecznie w praktycznych ćwiczeniach w nauczaniu, — od tych przedmiotów egzaminu ustnego (§ 5), z których zdali pomyślnie egzaminy w czasie studjów w Instytucie, względnie uniwersytecie; świadectwo odbycia studjów w Instytucie, względnie uniwersytecie winno zawierać dane potrzebne do tych zwolnień.

§ 7. Kandydaci, posiadający magisterjum z pedagogiki, nie zdają egzaminu piśmiennego, a egzamin ustny zdają tylko z dydaktyki obranych przedmiotów nauczania (z dydaktyki pedagogiki oraz drugiego przedmiotu magisterjum) i z wiadomości określonych w paragrafie 5 lit. b.).

II. Komisja Egzaminacyjna.

§ 8. Komisje Egzaminacyjne dla odbywania egzaminów państwowych na nauczycieli szkół średnich powołuje Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Każda Komisja nosi nazwę: Państwowa Komisja Egzaminacyjna w dla kandydatów na nauczycieli szkół średnich. Komisje urzędują i egzaminują w języku polskim.

§ 9. Przewodniczącego, jego zastępcę i innych członków Komisji mianuje Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na przeciąg lat trzech. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może delegować do Komisji swego przedstawiciela, który ma prawo być obecnym na wszystkich egzaminach i posiedzeniach, nie ma jednak prawa głosowania.

§ 10. Przewodniczący Komisji kieruje pracami Komisji, prowadzi korespondencję urzędową i kieruje biurem

Komisji, w którym są przechowywane jej akta. Akta Komisji dzielą się na ogólne oraz osobiste każdego kandydata, przystępującego do egzaminu.

§ 11. Sesje egzaminacyjne odbywają się corocznie w dwóch terminach, które przewodniczący Komisji wyznacza w ciągu miesięcy października i maja.

III. Przebieg egzaminów nauczycielskich.

§ 12. Podanie do Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o dopuszczenie do egzaminu wnosi kandydat na ręce Kuratora właściwego Okręgu Szkolnego — drogą służbową, o ile jest w służbie — jeśli warunek wymieniony w § 1. lit. e), spełnił przez odbycie praktyki szkolnej, zaś wprost do Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, jeśli warunek ten spełnił przez odbycie studjum pedagogicznego. Do podania dołączyć należy życiorys, dokumenty osobiste i opłatę w wysokości, ustanowionej przez Ministra. Wśród dokumentów osobistych winny się znajdować: 1) metryka urodzenia, 2) dowód obywatelstwa polskiego, 3) urzędowe świadectwo moralności, o ile kandydat nie jest zatrudniony w szkolnictwie lub innej instytucji państwowej, lub też nie ukończył bezpośrednio przedtem polskiej szkoły państwowej, 4) świadectwo lekarza urzędowego o zdatności fizycznej do zawodu nauczycielskiego, 5) świadectwo jednego z egzaminów wymienionych w § 1. lit. d), 6) świadectwo odbycia w myśl § 1, lit. e) studjum pedagogicznego lub praktyki nauczycielskiej, 7) świadectwo usprawienia wymienione w § 1, lit. f), 8) dowód tożsamości osoby z fotografią. Nadto kandydat podaje lekturę pedagogiczną oraz wskazuje którą dziedziną pedagogiki zajmował się najwięcej.

§ 13. Kurator Okręgu Szkolnego przesyła podanie do Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wraz z opinią o wartości praktyki nauczycielskiej kandydata, oparte na dołączonem do podania świadectwie z tej praktyki oraz na własnych danych.

§ 14. O dopuszczeniu do egzaminu rozstrzyga Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i przesyła podania kandydatów dopuszczonych do Komisji Egzaminacyjnej, która zawiadamia ich o decyzji Ministra i wyznacza im termin egzaminów.

§ 15. Dla każdego kandydata przewodniczący Komisji wyznacza Komplet Egzaminujący, złożony przynajmniej z czterech członków Komisji. Przewodniczącym Kompletu

jest przewodniczący Komisji lub jego zastępca. W wyjątkowych wypadkach może przewodniczący Komisji — za zgodą Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego — powierzyć przewodnictwo przy egzaminie jednemu z innych członków Komisji.

§ 16. Temat lekcji praktycznej wyznacza egzaminator z dydaktyki szczegółowej. Kandydat, otrzymawszy temat, winien w oznaczonym przez egzaminatora terminie przedstawić plan lekcji, którą ma przeprowadzić. Lekcja trwa $\frac{3}{4}$ godziny i odbywa się w obecności egzaminatora z dydaktyki szczegółowej i przynajmniej dwóch jeszcze członków Kompletu. Po lekcji mogą obecni na niej egzaminatorowie zadawać kandydatowi pytania, dotyczące lekcji; egzaminatorowie ci rozstrzygają o wyniku egzaminu praktycznego większością głosów. W razie zupełnie ujemnego wyniku Komplet Egzaminujący może reprobować kandydata bez odbycia z nim dalszych stadjów egzaminu.

§ 17. Tematy egzaminu piśmiennego wyznacza Komplet Egzaminujący. Egzamin pisemny odbywa się pod nadzorem. Przy wypracowaniach wolno używać tylko środków pomocniczych, wskazanych przez Komplet Egzaminujący. Przekroczenie tego zakazu pociąga za sobą usunięcie kandydata od zdawania egzaminu w tym terminie.

§ 18. Na wypracowanie piśmienne przeznacza się 5 godzin.

§ 19. O wyniku wypracowania piśmiennego decyduje zdanie egzaminatora, któremu Komplet Egzaminujący poruczy ocenę wypracowania. W razie zupełnie ujemnego wyniku wypracowania Komplet Egzaminujący może reprobować kandydata bez odbycia z nim dalszych stadjów egzaminu.

§ 20. W wyjątkowych wypadkach Komisja Egzaminacyjna może zwolnić kandydata od egzaminu piśmiennego na podstawie złożonych przez niego prac drukowanych.

§ 21. Egzamin ustny odbywa się wobec Kompletu Egzaminującego.

§ 22. Egzamin ustny nie może trwać dłużej niż 2 godziny.

§ 23. O wyniku egzaminu ustnego z poszczególnych przedmiotów rozstrzygają odnośni egzaminatorowie.

§ 24. Ostateczna decyzja o wyniku całego egzaminu, przy której uwzględnia się wyniki zarówno egzaminu piśmiennego, jak praktycznego i ustnego, zapada większością głosów wszystkich członków Kompletu Egzaminującego. Wynik ten — o ile jest dodatni — oznacza się jako „dobry“, lub „bardzo dobry“.

§ 25. Komplet Egzaminujący nie może uznać wyniku egzaminu za dodatni, jeśli stwierdzi, że kandydat nie włada językiem polskim tak biegle i poprawnie, aby mógł nauczać w tym języku.

Kandydat na swe żądanie, zamieszczone w podaniu o dopuszczenie do egzaminu, może uzyskać dyplom nauczycielski, upoważniający go do nauczania nietylko w języku polskim, ale prócz tego w jednym z języków niepolskich, używanych w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich na obszarze Państwa, jeśli dostarczy Komisji Egzaminacyjnej dowodu, że włada wystarczająco tym językiem. Dowodem takim może być albo odbycie przewidzianej w § 1, lit. e) praktyki nauczycielskiej w tym języku albo pomyślny wynik dodatkowego egzaminu z tego języka, zarządzonego przez przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej przed powołanym przezeń egzaminatorem z pośród lub z poza członków Komisji.

§ 26. Wynik egzaminu, traktowanego jako całość, ogłasza się kandydatowi ustnie zaraz po egzaminie.

§ 27. Jeżeli ostateczny wynik egzaminu jest ujemny, kandydat może wszystkie części egzaminu powtórzyć po upływie czasu, przez Komisję wyznaczonego, nie wcześniej jednak, niż po upływie pół roku. Komisja Egzaminacyjna, reprobując kandydata po egzaminie ustnym, może zgóry uwolnić go — w razie powtórnego zgłoszenia się do egzaminu przed tą samą Komisją — od tych części egzaminu względnie od tych przedmiotów egzaminu ustnego, które uzna za zdane zupełnie dobrze. W razie zgłoszenia się do egzaminu przed inną Komisją, kandydat musi powtórzyć cały egzamin.

§ 28. Zgłaszając się do egzaminu powtórnego, kandydat winien wnieść ponownie przepisaną opłatę.

§ 29. Kandydat, który zdał pomyślnie egzamin państwowy na nauczyciela szkół średnich, otrzymuje dyplom nauczyciela szkół średnich według wzoru zamieszczonego w końcu rozporządzenia.

§ 30. i 31. Zobacz rozporządzenie Ministra W. R. i O. P. z dnia 22 marca 1927 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 6. poz. 82 § 10 i 11. Str. zbioru 72.

§ 32. Dyplom winien być podpisany przez przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej lub jego zastępcę, tudzież przez dwóch przynajmniej egzaminatorów, członków Kompletu Egzaminującego, i opatrzony pieczęcią urzędową Komisji. Dyplom nosi datę dnia, w którym egzamin został ukończony.

§ 33. W razie zaginięcia dyplomu Komisja Egzaminacyjna może wydać — na pisemną prośbę właściciela — duplikat dyplomu za osobną opłatą.

IV. Postanowienia przejściowe.

§ 34. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dn. 1 stycznia 1925 r. Równocześnie tracą moc wszelkie dotychczasowe przepisy, dotyczące spraw objętych niniejszym rozporządzeniem, z wyjątkiem rozporządzeń następujących:

rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 21 czerwca 1923 r. w sprawie uproszczonych egzaminów państwowych na nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 533; Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. z r. 1923 Nr. 13, poz. 108); rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 11 marca 1924 r. w przedmiocie uzupełnienia rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 21 czerwca 1923 r. w sprawie uproszczonych egzaminów państwowych na nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 296; Dz. Urz. M. W. R. i O. P. z roku 1924 Nr. 7, poz. 64);

rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 20 września 1923 r. w przedmiocie uzupełnienia rozporządzenia w sprawie egzaminów państwowych na nauczycieli rysunków w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 806; Dz. Urz. M. W. R. i O. P. z roku 1923 Nr. 19, poz. 170). Nadto obowiązywać będzie aż do końca czerwca 1928 r. — z którym to terminem traci moc obowiązującą — rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 29 stycznia 1923 roku w sprawie egzaminów państwowych na nauczycieli szkół średnich (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 256; Dz. Urz. M. W. R. i O. P. z roku 1923 Nr. 9, poz. 68) ze zmianami, wprowadzonymi doń rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 14 czerwca 1923 roku w sprawie egzaminów państwowych na nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 515; Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. z r. 1923 Nr. 13, poz. 107), zmienionem rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 31 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 558; Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. z r. 1924 Nr. 12, poz. 116), przyczem: a) ostateczny termin zdawania egzaminów w Państwowym Instytucie Pedagogicznym, o których mowa w powołanych wyżej rozporządzeniach Ministra Wy-

znań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 14 czerwca 1923 r. i z dnia 31 maja 1924 r. ustala się na koniec roku 1925, zaś b) ostateczny termin zdawania egzaminu uzupełniającego przewidzianego dla absolwentów Państwowych Kursów Wychowania Fizycznego w powołanem wyżej rozporządzeniu z dnia 14 czerwca 1923 roku, ustanawia się po koniec czerwca 1927 roku.

Komisje Egzaminacyjne, o których mowa w art. 5 lit. e) ustawy z dnia 26 września 1922 roku o kwalifikacjach zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich (Dz. U. R. P. Nr. 90 poz. 828) oraz w §§ 1, 2 i 22 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 29 stycznia 1923 roku w sprawie egzaminów państwowych na nauczycieli szkół średnich (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 256), przestają z końcem czerwca 1928 roku odbywać egzaminy ustanowione tem ostatniem rozporządzeniem, a odbywają jeszcze — w myśl § 7 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 21 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68 poz. 533) oraz art. 7 ust. z dnia 16 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 740) — uproszczone egzaminy państwowe na nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich aż do końca czerwca 1929 roku, z którym to terminem przestają istnieć. Określony § 21 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 29 stycznia 1923 roku (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 256) sposób uzyskiwania kwalifikacji zawodowej do nauczania muzyki i śpiewu w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich oraz wymieniona w § 22 tego rozporządzenia i w art. 5 lit. b) ustawy z dnia 26 września 1922 roku (Dz. U. R. P. Nr. 90 poz. 828) Komisja Egzaminacyjna dla nauczycieli muzyki we Lwowie, przestaje funkcjonować z dniem 30 czerwca 1927 roku.

§ 35. Do egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich, ustanowionego niniejszem rozporządzeniem, mogą być dopuszczone, prócz osób, posiadających warunki wymienione w § 1, także następujące osoby, które nie spełniają warunku wymienionego w § 1 lit. d), o ile czynią zadość innym warunkom tego paragrafu:

a) kandydaci, którzy zdali lub zdadzą część naukową egzaminu nauczycielskiego określonego, powołanem w § 34 rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 29 stycznia 1923 roku (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 256);

b) kandydaci, którzy uzyskają w roku 1925 świadectwo ukończenia rocznego Państwowego Kursu Wychowania Fizycznego w Warszawie, oraz Centr. Szk. Gimn. i Sportów.

c) kandydaci, którzy posiadając stopień naukowy lub dyplom ukończenia studjów z przepisany egzaminem, uzyskany w polskiej szkole akademickiej, odbędą przed końcem 1927 roku co najmniej półtoraroczne studjum w Państwowym Instytucie Pedagogicznym.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 5 sierpnia 1927 roku

**o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 9. października 1924 r.
w sprawie egzaminu państwowego na nauczyciela szkół
średnich.**

§ 1. Do § 35 rozporządzenia z dnia 9. października 1924 r. w sprawie egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 859) wprowadza się nowy punkt d) treści następującej:

„d) Kandydaci, którzy ukończyli dwuletni kurs (od r. 1925/26 do roku 1926/27) przy Studjum Wychowania Fizycznego w Poznaniu“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 19 lutego 1927 roku

w sprawie uznania dyplomów Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie oraz dyplomów wydziałów rolniczych i leśnych przy uniwersytetach, względnie politechnikach, jako warunku dopuszczenia do egzaminu nauczycielskiego.

§ 1. Dyplomy Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie oraz dyplomy z ukończenia wydziałów rolniczych i leśnych jednego z polskich uniwersytetów, względnie jednej z polskich szkół politechnicznych, uznaje się za równoważne stopniom naukowym, względnie świadectwom, wymienionym w punkcie d) § 1 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9. października 1924 roku w sprawie egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 859) jako warunek dopuszczenia do egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

OKÓLNIK

**Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do
Kuratorjów Okręgów Szkolnych, Liceum Krzemienieckiego
i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego,
w sprawie dopuszczenia do egzaminów na nauczycieli szkół
średnich.**

1. Do egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 18/140, poz. 185) mogą być dopuszczone osoby, które uczą lub uczyły na zasadzie zezwolenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, przewidzianego w art. 3 ustawy o kwalifikacjach do nauczania, a które, czyniąc zadość warunkom, wymienionym w § 1 lit. a), b), c), f), wyżej wymienionego rozporządzenia,

- a) spełnią przed dniem 1. września 1929 r. jeden z warunków, wskazanych w § 1. lit. d) rozporządzenia z dnia 9 października 1924 r. lub warunek wymieniony w § 35 lit. a), b), tego rozporządzenia lub też warunek, podany w rozporządzeniu z dnia 19 lutego 1927 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 6/184 poz. 78), oraz
- b) odbędą przed dniem 1. września 1929 r. co najmniej 4-letnią praktykę nauczycielską, w wymiarze przynajmniej 8 godzin tygodniowo, uznaną przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za wystarczającą i zadowalającą, choćby ta praktyka przypadła częściowo lub nawet w całości na czas przed spełnieniem jednego z warunków, o jakich mowa wyżej.

2. Podobnie do egzaminu pedagogicznego, przewidzianego rozporządzeniem z dnia 29. stycznia 1923 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 9/110, poz. 68) mogą być dopuszczone osoby, które uczą lub uczyły na zasadzie zezwolenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, a które odpowiadając warunkom, wymienionym w § 7 pomienionego rozporządzenia,

- a) zdadzą przed dniem 1. lipca 1928 r. egzamin naukowy, przewidziany tem rozporządzeniem lub zyskają zwolnienie od tego egzaminu w myśl § 14 tegoż rozporządzenia, oraz

- b) odbyły lub odbędą przed tym terminem co najmniej 3 letnią praktykę nauczycielską w wymiarze przynajmniej 8 godzin tygodniowo, uznaną przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za wystarczającą i zadowalającą, choćby ta praktyka przypadała częściowo lub nawet w całości na czas przed zdaniem egzaminu, o jakim mowa wyżej. Zarazem zaznacza się, że postanowienia § 37 rozporządzenia z dnia 9. października 1924 r. (patrz okólnik z dnia 20 listopada 1926 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 16/170 poz 212) w dalszym ciągu obowiązują.

Warszawa, dnia 5 lipca 1927 r. (Nr. II. 9018/27).

Dyplomy Wydziału Ogólnego Politechniki Lwowskiej.

Na podstawie rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 6 września 1928 r. (zob. Dz. U. R. P. z dnia 12 października 1928 r. Nr. 87 poz. 764) dyplomy Wydziału Ogólnego Politechniki Lwowskiej zostały uznane jako warunek dopuszczenia do egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich.

OKÓLNİK

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do Kuratorów Okręgów Szkolnych oraz Dyrekcji państwowych szkół średnich ogólnokształcących i państwowych seminarjów nauczycielskich w sprawie zgłaszania się nauczycieli szkół średnich do egzaminu.

Ministerstwo zarządza, aby nauczyciele szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich, którzy starają się o dopuszczenie do egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich na podstawie rozporządzenia z dnia 9 października 1924 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 18, poz. 185), składali podania drogą służbową (nienauczyciele zaś wprost do Ministerstwa) z dołączeniem przepisanych załączników możliwie zawczasu, a mianowicie:

a) do egzaminu w czasie sesji wiosennej przed dniem 15 marca; w roku bieżącym wyjątkowo przed dniem 4 kwietnia,

do egzaminu zaś w czasie sesji jesiennej przed dniem 15 sierpnia.

Kandydaci, którzy złożą podania po tych terminach, będą mogli zdawać egzaminy dopiero w czasie sesji następnej.

b) Równocześnie Ministerstwo zwraca uwagę Kuratorów na konieczność szybkiego nadawania dalszego biegu zgłoszonym podaniom tak, aby podania do egzaminu w czasie sesji wiosennej były przesłane do Ministerstwa przed dniem 10 kwietnia rb., w roku bieżącym wyjątkowo przed dniem 20 kwietnia, zaś podania do egzaminu w czasie sesji jesiennej przed 10 września.

Dyrekcje szkół winny bezzwłocznie po otrzymaniu podania, wysłać je do Kuratorów.

Równocześnie upoważnia się Dyrekcje szkół państwowych do udzielania zainteresowanym nauczycielom, kandydatom do egzaminu, na podstawie przedłożonego przez nauczyciela zawiadomienia od właściwej Komisji Egzaminacyjnej, zawierającego wiadomość o dopuszczeniu kandydata do egzaminu oraz termin egzaminu — zasadniczo jednodniowego urlopu, oraz przedłużania tych urlopów, względnie uznawania za usprawiedliwione niestawienie się do pracy nauczycieli, którzy zgłoszą się do zajęć dopiero po upływie jednego dnia od zakończenia egzaminu.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 11 maja 1929 roku

w sprawie uprawnień dyplomowanych słuchaczy Wydziału Humanistycznego, Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego i Wydziału Pedagogicznego Wolnej Wszechnicy Polskiej w Warszawie przy dopuszczaniu do egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich.

Na podstawie art. 1. ustawy z dnia 26. września 1922 r. dotyczącej kwalifikacyj zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem z dnia 15. września 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 864), zarządzam co następuje:

§ 1. Dyplom słuchacza Wydziału Humanistycznego, Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego i Wydziału Pedagogicznego Wolnej Wszechnicy Polskiej w Warszawie, uzyskany po zdaniu — zgodnie z §§ 2, 3, i 4 niniejszego rozporządzenia — egzaminów w zakresie jednej z następujących grup egzaminacyjnych:

1) filozoficznej, 2) filologii polskiej i 3) historycznej na Wydziale Humanistycznym,
lub 1) matematycznej, 2) fizycznej, 3) chemicznej, 4) botanicznej, 5) zoologicznej, 6) fizjologicznej, 7) geologicznej

i 8) geograficznej na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym,

lub wreszcie pedagogicznej na Wydziale Pedagogicznym uznaje się przy dopuszczaniu do egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich za równoważny z dyplomem na stopień magistra filozofji, wymienionym w punkcie d) § 1 rozp. Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 października 1924 r. w sprawie egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 859).

Na dyplomie tym należy umieszczać następujący dopisek:

„Dyplom niniejszy — na mocy rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 11 maja 1929 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr.... poz.....) — jest równoważny przy dopuszczaniu do egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich, z dyplomem na stopień magistra filozofji w zakresie.....“.

§ 2. Do egzaminów, zdawanych celem uzyskania dyplomu, dającego uprawnienia określone w § 1, mogą być dopuszczeni tylko kandydaci, którzy oprócz warunków wymaganych przepisami Wolnej Wszechnicy Polskiej do dopuszczenia do egzaminu dyplomowego, posiadają również gimnazjalne świadectwo dojrzałości.

§ 3. Programy egzaminów, o których mowa w § 1, winny obejmować materiał naukowy, określony osobnymi przepisami w sprawie programu studjów i egzaminów na stopień magistra filozofji w zakresie następujących przedmiotów: 1) Nauk filozoficznych, 2) filologii polskiej, 3) historii, 4) matematyki, 5) fizyki, 6) chemji, 7) botaniki, 8) zoologii wraz z anatomją porównawczą, 9) biologji ogólnej, 10) geologii i paleontologii, 11) geografji oraz 12) pedagogiki.

§ 4. Egzaminowy w zakresie poszczególnych grup egzaminacyjnych, o jakich mowa wyżej, odbywają się przed Komisjami Egzaminacyjnymi, powołanymi przy Wydziale Humanistycznym, Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym i Wydziale Pedagogicznym Wolnej Wszechnicy Polskiej.

Przewodniczącego oraz członków Komisji mianuje Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 5. Przewodniczący może zadawać kandydatom pytania i bierze udział w głosowaniu.

Gdyby wbrew głosowi przewodniczącego większość głosujących oświadczyła się za przyznaniem kandydatowi dyplomu, przewodniczący może odwołać się do Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

W takim wypadku wstrzymuje się wydanie dyplomu z dopiskiem, wskazanym w § 1, aż do czasu decyzji Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 11 czerwca 1929 roku

w sprawie uprawnień dyplomowanych słuchaczy grupy romanistycznej Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Lubelskiego w Lublinie przy dopuszczaniu do egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich.

§ 1. Dyplom słuchacza Uniwersytetu Lubelskiego w Lublinie, uzyskany po zdaniu — zgodnie z §§ 2, 3 i 4 niniejszego rozporządzenia — egzaminów w zakresie grupy egzaminacyjnej romanistycznej na Wydziale Humanistycznym, uznaje się przy dopuszczaniu do egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich — za równoważny z dyplomem na stopień magistra filozofji, wymienionym w punkcie d. § 1 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 października 1924 r. w sprawie egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 859; Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 18, poz. 185).

Na dyplomie tym należy umieszczać następujący dopisek: „Dyplom niniejszy — na mocy rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 11 czerwca 1929 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 7, poz. 97)—jest równoważny, przy dopuszczaniu do egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich, z dyplomem na stopień magistra filozofji w zakresie filologii francuskiej“.

§ 2. Do egzaminów, zdawanych celem uzyskania dyplomu dającego uprawnienia określone w § 1, mogą być dopuszczeni tylko kandydaci, którzy oprócz warunków wymaganych przepisami Uniwersytetu Lubelskiego w Lublinie do dopuszczenia do egzaminu dyplomowego posiadają również gimnazjalne świadectwo dojrzałości.

§ 3. Program egzaminów, o których mowa w § 1, winien obejmować materiał naukowy, określony osobnymi przepisami w sprawie programów studjów i egzaminów na stopień magistra filozofji w zakresie filologii francuskiej.

§ 4. Egzamin w zakresie grupy egzaminacyjnej romanistycznej, o jakich mowa wyżej, odbywają się przed Komisją Egzaminacyjną powołaną przy Wydziale Humanisty-

cznym Uniwersytetu Lubelskiego. Przewodniczącego oraz członków Komisji mianuje Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 5. Przewodniczący może zadawać kandydatom pytania i bierze udział w głosowaniu.

Gdyby wbrew głosowi przewodniczącego większość głosujących oświadczyła się za przyznaniem kandydatowi dyplomu, przewodniczący może odwołać się do Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

W takim wypadku wstrzymuje się wydanie dyplomu z dopiskiem, wskazanym w § 1, aż do czasu decyzji Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z ważnością od dnia 15 czerwca 1929 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 1 lipca 1929 roku

w sprawie uprawnień dyplomowanych słuchaczy Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Lubelskiego w Lublinie przy dopuszczaniu do egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich.

§ 1. Dyplom słuchacza Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Lubelskiego w Lublinie, uzyskany po zdaniu — zgodnie z §§ 2, 3 i 4 niniejszego rozporządzenia — egzaminów w zakresie jednej z następujących grup egzaminacyjnych: 1) filozoficznej, 2) filologii klasycznej, 3) historycznej i 4) polonistycznej, uznaje się przy dopuszczaniu do egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich za równoważny z dyplomem na stopień magistra filozofji, wymienym w punkcie d) § 1 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 października 1924 r. w sprawie egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 859; Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 18, poz. 185).

Na dyplomie tym należy umieszczać następujący dopisek:

„Dyplom niniejszy — na mocy rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 1 lipca 1929 r. Nr. II-17976/29 (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 12, poz. 161) — jest równoważny, przy dopuszczaniu do egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich, z dyplomem na stopień magistra filozofji w zakresie

§ 2. Do egzaminów, zdawanych celem uzyskania dyplomu, dającego uprawnienia określone w § 1, mogą być do-

puszczeni tylko kandydaci, którzy, oprócz warunków, wymaganych przepisami Uniwersytetu Lubelskiego do dopuszczenia do egzaminu dyplomowego, posiadają również gimnazjalne świadectwo dojrzałości.

§ 3. Programy egzaminów, o których mowa w § 1, winny obejmować materiał naukowy, określony osobnymi przepisami w sprawie programu studjów i egzaminów na stopień magistra filozofji w zakresie następujących przedmiotów: 1) nauk filozoficznych, 2) filologii klasycznej, 3) historii oraz 4) filologii polskiej.

§ 4. Egzaminy z zakresu poszczególnych grup egzaminacyjnych, o jakich mowa wyżej, odbywają się przed Komisjami Egzaminacyjnymi, powołanymi przy Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Lubelskiego. Przewodniczącego oraz członków Komisji mianuje Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 5. Przewodniczący może zadawać kandydatom pytania i bierze udział w głosowaniu.

Gdyby wbrew głosowi przewodniczącego większość głosujących oświadczyła się za przyznaniem kandydatowi dyplomu, przewodniczący może się odwołać do Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

W takim wypadku wstrzymuje się wydanie dyplomu z dopiskiem, wskazanym w § 1, aż do czasu decyzji Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1929 r.

ZARZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 17 sierpnia 1929 roku

w sprawie dopuszczania w okresie przejściowym do egzaminu na nauczyciela szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich kandydatów, nie posiadających odbytego studjum pedagogicznego lub odbytej 2-letniej praktyki przedegzaminowej.

Uchylając postanowienia okólnika z dnia 20 listopada 1926 r. w sprawie niekwalifikowanych nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich (Dz. Urz. M. W. R. i O. P. Nr. 16 poz. 212) i okólnika z dnia 5. lipca 1927 r. w sprawie dopuszczenia do egzaminów na nauczycieli szkół średnich (Dz. Urz. M. W. R. i O. P. Nr. 10 poz. 164), zarządzam co następuje:

§ 1. W okresie do końca czerwca 1931 r. do egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich, przewidzianego

rozporządzeniem z dnia 9 października 1924 r. (Dz. Urz. M. W. R. i O. P. Nr. 18, poz. 185), kuratorzy Okręgów Szkolnych mogą dopuszczać kandydatów, którzy, posiadając określone osobnymi przepisami warunki (obywatelstwo polskie, nieskazitelność pod względem moralnym, zdatność fizyczną do zawodu nauczycielskiego, dowód usprawnienia sportowego lub dowód praktycznej umiejętności prowadzenia zabaw i gier i stopień magistra filozofji lub inny stopień (świadcstwo) uznany za równoważny), mają nadto, — odbytą w dowolnym czasie — co najmniej 3-letnią pracę nauczycielską, w wymiarze przynajmniej 8 godzin tygodniowo, uznaną przez kuratora właściwego Okręgu Szkolnego co najmniej za zadowalającą.

§ 2. W okresie do końca czerwca 1931 r. do egzaminu pedagogicznego na nauczyciela szkół średnich, przewidzianego rozporządzeniem z dnia 29 stycznia 1923 r. (Dz. Urz. M. W. R. i O. P. Nr. 9, poz. 68), Komisje Egzaminacyjne mogą dopuszczać także kandydatów, którzy, posiadając określone osobnymi przepisami warunki (obywatelstwo polskie, nieskazitelność pod względem moralnym, tymczasowe zaświadczenie z egzaminu naukowego), mają nadto — odbytą w dowolnym czasie — co najmniej 3-letnią pracę nauczycielską, w wymiarze przynajmniej 8 godzin tygodniowo, uznaną przez kuratora właściwego Okręgu Szkolnego co najmniej za zadowalającą.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 25 sierpnia 1929 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 4 kwietnia 1930 roku

w sprawie uprawnień dyplomowanych słuchaczy grupy pedagogicznej Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Lubelskiego w Lublinie przy dopuszczaniu do egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich.

§ 1. Dyplom słuchacza Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Lubelskiego w Lublinie, uzyskany po zdaniu — zgodnie z §§ 2, 3 i 4 niniejszego rozporządzenia — egzaminów w zakresie grupy egzaminacyjnej pedagogicznej, uznaje się przy dopuszczaniu do egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich za równoważny z dyplomem na stopień magistra filozofji, wymienionym w punkcie d § 1 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 października 1924 r. w sprawie egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich (Dz. U.

Rz. P. Nr. 91, poz. 859, Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 18, poz. 185).

Na dyplomie tym należy umieszczać następujący dopisek:

„Dyplom niniejszy — na mocy rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 4 kwietnia 1930 r. Nr. II-6562/30 (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 6, poz. 76) — jest równoważny, przy dopuszczaniu do egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich, z dyplomem na stopień magistra filozofji w zakresie pedagogiki“.

§ 2. Do egzaminów, zdawanych celem uzyskania dyplomu, dającego uprawnienia określone w § 1, mogą być dopuszczeni tylko kandydaci, którzy, oprócz warunków, wymaganych przepisami Uniwersytetu Lubelskiego do dopuszczenia do egzaminu dyplomowego, posiadają również gimnazjalne świadectwo dojrzałości.

§ 3. Program egzaminów, o których mowa w § 1, winien obejmować materiał naukowy, określony osobnymi przepisami w sprawie programu studjów i egzaminów na stopień magistra filozofji w zakresie pedagogiki.

§ 4. Egzamin w zakresie grupy egzaminacyjnej pedagogicznej, o jakich mowa wyżej, odbywają się przed Komisją Egzaminacyjną, powołaną przy Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Lubelskiego. Przewodniczącego oraz członków Komisji mianuje Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 5. Przewodniczący może zadawać kandydatom pytania i bierze udział w głosowaniu.

Gdyby wbrew głosowi przewodniczącego większość głosujących oświadczyła się za przyznaniem kandydatowi dyplomu, przewodniczący może odwołać się do Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

W takim wypadku wstrzymuje się wydanie dyplomu z dopiskiem, wskazanym w § 1, aż do czasu decyzji Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

SPIS RZECZY.

Egzaminy magisterskie 5 nn.

Przepisy ogólne:

magister filozofji 5,
warunki uzyskania stopnia magistra 5,
ostatnie trymestry studjów 5,
zaliczanie studjów na innych uniwersytetach 6,
zasady nauk filozoficznych 6,
praca magisterska 6,
dyplom magistra 7, 9,
rozszerzenie dyplomu 7,
niepomyślny wynik egzaminu 7,
egzaminatorzy 7,
Komisja Egzaminacyjna 7,
egzamin pisemny i ustny 8,
wejście w życie przepisów magisterskich 9—10.

Uprawnienia magistrów filozofji 59 nn.

warunek dopuszczenia do egzam. państwowego 61,
rozszerzenie kwalifikacyj 72,
uzupełnienia rozporządzenia o uprawnieniach do
nauczania 73, 74.

Przedmioty:

anatomja porównawcza 16, 69,
antropologja 44,
astronomja 42, 75,
biologja ogólna 18, 68, 70, por. nauki biologiczne,
botanika 15, 68, 69,
chemja 13, 68, 69, 70, 75, 76,
ćwiczenia cielesne 71,
etnologja 44,
etnografja 44,
filologja angielska 34, 63, 64, 65, 66, 67, 74, 76,
filologja francuska 30, 63, 64, 65, 66, 67, 73, 76,

filologia klasyczna 28, 64, 71,
filologia niemiecka 32, 63, 64, 65, 66, 67, 74, 76,
filologia polska 26, 63, 64, 65, 66, 67, 71, 76,
filologia słowiańska 35, 63, 76,
fizyka 12, 68, 69, 74, 75, 76,
geografja 24, 67, 68, 69, 70, 75,
geologia 50, 68, 69, 70, 75,
higjena 71,
historja 38, 63, 65, 67, 74, 76,
historja starożytna 64,
historja sztuki 46,
język łaciński 64, 76,
język grecki 64, 76,
języki słowiańskie 71,
językoznanstwo indoeuropejskie 47, 75,
kosmografja 68, 75, 76,
krystalografja 21, 70,
matematyka 10, 68, 71, 75,
mineralogja 21, 68, 70, 75, 76,
muzykologja 56,
nauka o Polsce współczesnej 67, 68,
nauki biologiczne 69, 70, 71, 75, por. biologia,
nauki filozoficzne 41, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71,
73, 75, 76,
nauki orientalistyczne 48, 75,
paleontologja 50, 75,
pedagogika 39, 71,
petrografja 21, 70,
prehistorja 44,
przyrodoznawstwo 68, 69, 70, 71, 75,
socjologja 57,
somatologja 71,
teologja 52,
wychowanie fizyczne 71,
zoologja 16, 68, 69.

Egzaminy państwowe 77 nn.

I. Przepisy ogólne 79 nn.

Studjum Pedagogiczne 80, 82,
Państwowy Instytut Pedagogiczny 80, 87,
praktyka nauczycielska 80, 82,
praktyczna umiejętność prowadzenia zabaw i gier
ruchowych 80,
usprawnienie w zakresie jednego ze sportów 80, 81,
Instytut Wychowania Fizycznego 80,

lekcja próbna 80,
pedagogika 80, 81,
dydaktyka ogólna i dydaktyka szczegółowa 80,
psychologja wychowawcza 80,
organizacja szkolnictwa ze szczególnem uwzględnieniem szkolnictwa w Polsce 80,
historja wychowania 80,
higjena wychowawcza 80,
znajomość programów szkolnych, ustaw oraz najważniejszych rozporządzeń 80,
orientowanie się w podręcznikach i pomocach szkolnych 80.

II. Komisja Egzaminacyjna dla egzaminów państwowych 81.
Sesje egzaminacyjne 82.

III. Przebieg egzaminów nauczycielskich 82
podanie o dopuszczenie do egzam. państwowego 82,
lekcja praktyczna 83,
egzamin piśmienny 83,
władanie językiem polskim 84,
nauczanie w języku polskim 84,
nauczanie w jednym z języków niepolskich 84.

IV. Postanowienia przejściowe 85.
uproszczone egzaminy państwowe 85,
egzaminy państwowe na nauczycieli rysunków 85,
egzaminy państwowe (dawne) 85,
ostateczny termin zdawania egzaminów 85, 86,
egzaminy uproszczone (ostatnie) 86,
kwalifikacja do nauczania muzyki i śpiewu 86,
dopuszczenie do egzaminów na nauczycieli szkół średnich (w okresie przejściowym) 84,
zgłaszanie się do egzaminu drogą służbową lub do Ministerstwa 89,
urlop dla egzaminów 90.

V. Uprawnienia szkół poza wydziałem filozoficznym (humanistycznym i matematyczno-przyrodniczym).
Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 71, 87,
wydział rolniczy 71, 87,
wydział leśny 71, 87,

wydział rolniczo-leśny 71, 87,
Komisja Egzaminacyjna dla nauczycieli muzyki we
Lwowie 86,
Państwowy Kurs Wychowania Fizycznego w War-
szawie 87,
Centralna Szkoła Gimnastyki i Sportów w War-
szawie 87,
Studjum Wychowania Fizycznego w Poznaniu 87,
Wydział Ogólny Politechniki Lwowskiej 89,
Wolna Wszechnica Polska w Warszawie 90,
Uniwersytet Lubelski (romanistyka) 92,
Uniwersytet Lubelski (wydział Humanistyczny)
93, 94,
Uniwersytet Lubelski (grupa pedagogiczna) 95, 96,
inżynier chemik 71,
inżynier elektrotechnik 71,
Świadectwo egzaminu końcowego z rysunku 71, 72,
Świadectwo egzaminu końcowego z muzyki i śpie-
wu 72,
Świadectwo egzaminu końcowego z robót ręcznych 72,
Świadectwo egzaminu końcowego z ćwiczeń cie-
lesnych 72.

DR. H. BERNHEIM

profesor honorowy wydziału lekarskiego w Nancy

AUTOMATYZM I SUGESTJA

przekładu dokonali:

Aleksander Arct i Stefan Błachowski

Treść:

Automatyzm odruchowy i samorzutny. — Automatyzm w zjawiskach psychicznych. — Sen i marzenia senne. — Somnambulizm samorzutny i wywołany. — Hipnotyzm. — Sugestja. — Wolna wola. — Odpowiedzialność moralna. — Psychonerwice i elementy psychonerwowe chorób. -- Histerja. — Sugestja terapeutyczna. — Psychoterapja — i t. p.

Cena zł 4.—

JAN JACHOWSKI

Księgarnia Uniwersytecka POZNAŃ, ul. Gwarna 19.

JA
KSIEG.

A

741

Bernheim	
Brosig A. Dr. Oitarze gotyckie	12,—
— Rzeźba gotycka	18,—
Chałasiński J. Dr., Wychowanie w domu obcym	18,—
Cieszkowski August. Ojeze nasz, wydanie nowe, zupełne z przedmową prof. dr. Żółtowskiego, 3 tomy	32,—
Dobrowolski T. Studja nad średniowiecznem malarstwem ściennem w Polsce	25,—
Dobrzycki St. prof. dr. O kołędach	1,20
Dubiecki M. Romuald Traugutt i jego dyktatura podczas powstania styczniowego 1863-1864 r. wydanie V	6,—
Gide K. Zasady ekonomji politycznej, wyd. VII	25,—
Janet P. Historja doktryn politycznych, 2 tomy	12,—
Klinger W. prof. dr. Obrzędowość ludowa Bożego Narodzenia, jej początek i znaczenie pierwotne	4,—
Kolbuszewski St. dr. Stanisław Wyspiański i romantyzm polski	12,—
— Nowy Mesjasz Narodów	4,—
Kołaczkowski St. dr. St. Wyspiański rzecz o tragicznie Krzesiński ks. dr. W obronie świata transcendentnego	6,—
Latawiec Cz. dr. „Dziady“ Mickiewicza	10,—
Majewski St. Wszeczennergja wobec materji i życia	6,—
— Duch wśród materji, wydanie drugie	15,—
Mirek Fr. ks. dr. Elementy społeczne parafji rzymskokatolickiej	12,—
— Metoda socjologiczna	18,—
Pajzderski Nr. dr. Ratusz poznański, z 17 ilustracjami	10
Rozzkowski H. Poglądy społeczne i ekonomiczne Augusta Cieszkowskiego	4
Rubczyński W. prof. dr. Filozofja życia duchowego	2
Sobecki M. prof. dr. Malarstwo doby ostatniej	2
— Kwiat złoty (Gobineau redivivus)	1
— Filozofja sztuki. wydanie drugie	1
— Z pogranicza sztuki i filozofji	1
Swiniarski A. M. Widowisko o doktorze Fauście	12,—
Szulezewski Br. dr. Dusza dziecka, wydanie drugie	3,—
Szyman St. Dawne kilimy polskie i ukraińskie	60,—
Tymieniecki K. prof. dr. Cechy moralne narodu jako wynik historii	1,50
Wojciechowska M. dr. Z dziejów książki w Poznaniu w XVI w.	41
Wojciechowski J. Życiorys własny robotnika	11
Zegadłowicz E. W obliczu gór i kulis	

KOLEKCJA
SWF UJ

741

Biblioteka Gł. AWF w Krakowie

1800062164